

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 35.

Sobota (Saturday) 30. 8. (August) 1986

K AMERICKÉMU SVÁTKU PRÁCE LABOR DAY

Když jsme ještě chodili na nedělní české bohoslužby do kostela sv. Prokopa v bývalé České Plzni - (která se mezitím stala mexickou) - jednoho krás-

Jan Vránek:

POŽEHNÁNÍ PRÁCE

Jen práce nese požehnání
a podmaňuje svět:
kde píše, tam se úspěch sklání,
zdar odměnou je dělných dlaní,
kdo zahálí, jde zpět.

Je práce bojem budoucnosti
bez ručnic, bez meče,
své věrně plnit povinnosti
je novověkou rekovností,
při níž krev neteče.

Pot místo krve prýští z čela
a kape po skrání,
z ran neproudí krev rudá, vřelá,
na místo ran se mozol dělá
na ruce, na dlaní.

Vždy práce, píle, rázná snaha
vítězství dobývá,
souš zúrodňuje potu vláha,
a ku pokroku napomáhá
jen činnost horlivá!

Nuž, každý přilož ruku k práci,
kde ještě mezera,
kde „Jednota“ své syny ztrácí,
ať každý k Matce své se vrací -
zvlášť mládež veškera!

ného rána k 1. květnu byl celý chodník před kostelem a zahradní zeď popsána socialistickými hesly marxistického 1. máje o Svátku práce. Nikdo se nad tím sice nikterak nerozčiloval, jako se v Americe v určitých městských čtvrtích už lidé ani nerozčilují nad různými ohybnými nápisy (graffiti) pouličních gangů, ale starému dnes již zemřelému bratříčku Dominiku Vaňkovi, rodáku z jihočeského Lišova, to přece jen nedalo. Zavola si během týdne na svatoprokopské faře dobře už známé mexické kluky - ministranty, a jednoho po druhém se otcovsky vyptával, zdali nevědí, kdo ten chodník před kostelem a zahradní zeď tak počmáral. A chlapi mu nehali, protože dobře znali jeho usměvavou dobrotu, a hned mu řekli, že to v noci udělali ti z toho bývalého krámu na 18. ulici, kde si nedávno nějakí „revolucionáři“ s červenou vlajkou otevřeli kancelář. A tu byl bratříček Dominik hned „doma“ a začal chlapcům vyprávět, jak se sám vyučil pekařskému řemeslu ve své rodné vlasti, jak šel tovaryšit do rakouské Vídně, a když viděl, že se v Evropě schyluje k válce, vydal se za vyd-

ělané peníze sám přes moře do Ameriky. Když přijel do Chicaga, hned dostal jako pekař zaměstnání, ale dlouho v Americe nepekařil. Chtěl se dále vzdělávat, a když se dověděl o začátcích kláštera českých benediktinů na Allport ulici, požádal tam o přijetí. Brzy na to vypukla 1. světová válka, klášter se začal stěhovat do Lisle a Otec Prokop Neužil tam přivedl i první dva české sirotky, které potkal v Chicagu zcela opuštěné na ulici. Nakonec založil pro ně sirotčinec v němž pak bratr Dominik pracoval téměř 40 let, a za tu dobu v něm pomohl vychovat přes tři tisíce českých, slovenských i rusínských sirotek.

A pak těm bedlivě naslouchajícím mexickým klukům řekl, aby se ve škole pilně učili, aby jednou mohli správně využít americké svobody a pomoci tak svým rodičům a sourozencům k lepšímu životnímu údělu.

Když jsem to tak všechno poslouchal, nepřestával jsem se divit jeho zřejmě vrozené a v sirotčinci vypěstované schopnosti vyprávět dětem vážné věci tak jednoduše, aby jejich pozornost zcela zaujal.

Avšak, to nejdůležitější přišlo až potom. Vyprávěl jim sice o namáhavé dřině v řemeslných dílnách, dolech i továrnách, ale

zároveň o americké vynalézavosti, jak usnadnit různými stroji člověku námahu a zároveň tím zajistit i nižší cenu bot, ošacení, jídla a vůbec všeho. Mluvil jim i o uniích, ale pak hrozně zvažněl a vrátil se k tomu „rudému“ 1. máji.

„Jestli pak víte, kdy půjdete po prázdninách do školy?“ - „Ano, hned po Labor Day.“ „A copak znamená Labor Day?“ Když na to nemohli odpovědět, začal ve zkratce s jeho historií.

Nezatěžoval je žádnými podrobnostmi, ale kladl jim na srdce, aby si po celý život pamatovali, že dávno předtím, než si „rudí“ vymyslí jejich 1. máj, měla Amerika už svůj Labor Day, poněvadž v Americe je každá práce hodná úcty a spravedlivé odměny, a že i americký voják, když bojuje na bojišti dělá svůj „job“. Pak

jim ještě bratříček Dominik řekl několik myšlenek o kruté a krvavé ruské revoluci, o pronásledování křesťanů a dal jim za úkol zeptat se svých učitelů hned na začátku školního roku, jak vznikl a co znamená americký „Labor Day“, který s USA oslavuje i Kanada.

Sám jsem tehdy o tom vzniku amerického Svátku práce, bohužel, také nic přesného nevěděl. V upřímném obdivu nad vychovatelskými schopnostmi bratříčka Dominika jsem honem pospíchal do farní knihovny, vyhledal si v „Encyclopedia Americana“ příslušný titul, a když jsem všechno přelouskal, měl jsem klukovskou radost z toho, že si v USA - v New Yorku - „vymyslíli“ Labor Day křesťanství „Knights of Labor“ už r. 1882 a nečekali na marxistický 1. máj.

Dvanáctihodinová práce dětí v prvních továrnách kolem roku 1800.

Moderní pásová výroba ve všech průmyslových oborech „zotročila“ sice dělníka, ale uměnila snížit výrobní ceny.

Jak to bylo v srpnu 1939?

Black Ribbon Day je největší akce v poslední době, kterou chceme připomenout podobnost mezi fašismem a komunismem, která se nejlépe ukázala 23. srpna 1939, kdy hitlerovské Německo podepsalo mírovou smlouvu se Sovětským svazem. Stanislav Reiniš z Waterloo o tom vypracoval obsáhlou studii, z které uveřejňujeme první část:

V historii druhé světové války jsou některé kapitoly, které by jejich účastníci nejradyji vůbec nikomu nepřipomínali. Jednou z takových koster ve skříni, jak se anglicky říká je smlouva o

neútočení, kterou dne 23. srpna 1939 podepsalo nacistické Německo a Sovětský svaz. Tehdy tuto smlouvu považovaly všechny demokratické země za zradu. I dnes, kdy emoce nejsou tak žhavé a válka skončila před mnoha lety, se člověk podivuje, jak to vše bylo možné. Když 14. března 1939 nařídil Hitler ustavení Slovenské republiky a o den později obsadil protektorát, znamenalo to nepochybně značné vystřízlivění pro západní strůjce Mnichova, Spojené království a Francii.

Bylo jasné, že Hitler si připravuje další sousto k požití. Tímto soustem bylo Polsko. Goebelsova soustředěná propagandistická kampaň proti němu hlásala, jak jsou Němci v Polsku utlačováni, jak je chování Poláků nesnesitelné a úzrlivé pro Velkoněmeckou říši, a jak je nesmírně nutné pro světový mír polskou otázku vyřešit s konečnou platností. Další akt agrese se blížil. V této situaci se pokusila Anglie a Francie dát dohromady alianci se Sovětským svazem pro případ války. Těsně po obsazení Prahy nacisty zahájily vlády Anglie a Francie vyjednávání se

(Dokončení na str. 13)

Sloupek informací

**o dohadách o tom,
jak dlouho se bude Gustáv Husák ještě těšit
moskevskému respektu zákona
o ochraně nájemníků Pražského hradu.**

Husákova klika místodržitelů a pomahačů se tedy udržela u moci i na 17. sjezdu KSČ. Rozhodnutí zřejmě přišlo z moskevského politbyra, ale to nic nemění na tom, že se Husákovi a jeho spojencům podařilo připravit porážku mladší generaci partajních byrokratů, kteří se již chystali převzít otěže místodržení. Mezi poraženými jsou i oni 'mírní reformátoři', kteří se ohlásili několika články v předsjezdové diskusi v rámci Gorbačovových nesplněných - slibů o dalekosáhlé hospodářské reformě. O vnitřních sporech ve vedení KSČ nemůže být pochyb, třebaže Husák na sjezdu nikdo otevřeně nekritisoval, jak se stalo Gorbačovovi před tím v Moskvě. Frakční boj v Kremle se tak stal všem zjevným; právě díky tomu se podařilo Husákovi politicky přežít. Velkou roli v tom bezesporu hrála servilita, s jakou již sedmáct let vydává Československo politicky i hospodářsky v plen Sovětskému svazu. Pokusme se přehlédnout některé nevyřešitelné problémy, které za jeho vlády stále

narůstají a dříve či později si neúprosně řeknou o své.

□
Proč Gorbačov zatím nehýbe s brežněvovskou garniturou v satelitních režimech?

Pouhá změna vedoucích funkcionářů by sama o sobě znamenala pramálo. Zajímavější je otázka, proč moskevské vedení ponechalo ve všech satelitních zemích u moci brežněvovskou generaci, zatímco v SSSR probíhá generační výměna rovnající se Stalinovým čistkám ve všech organizacích a institucích s výjimkou KGB. Periodické stalinské čistky nebyly žádným šílenstvím diktátora, nýbrž - vedle posílení jeho osobní moci - sledovaly velmi racionální cíl: potlačit nebo aspoň omezit zneužití moci a korupci, které v diktatuře nutně vznikají na všech úrovních, provést generační výměnu a zvýšit tím efektivnost celého systému. Jiný prostředek k tomu uzavřená totalitní společnost nemá na rozdíl od plynulé výměny vedoucích osobností v demokratickém zřízení. Je též pozoruhodné, že k

čistkám a generační výměně dochází právě v období krize, jako tomu bylo v třicátých letech nebo před Stalinovou smrtí a po ní. A rovněž nyní. Proč se tedy tyto čistky, nyní ovšem převlečené do kampaní za dodržování zákonnosti a zvýšení disciplíny, upírají satelitním režimům? Zřejmě proto, že jsou spojeny s frakčním bojem o nástupnictví, což přináší oslabení režimu, a je tedy třeba provést tyto operace nejdříve v centru komunistického impéria. Satrapové přijdou na řadu až později. Ale je zde i jiný aspekt. Moskevskému politbyru vyhovuje nejednotnost vedení komunistických stran v satelitních zemích, neboť to zajišťuje jejich slepou poslušnost. Zvláště Husákovo Československo je přímo školským příkladem této staré taktiky 'rozděl a panuj'. A tak se Gustáv Husák může těšit, že zůstane generálním sekretářem KSČ i prezidentem republiky až do úplné senilnosti, takže nebude ani schopen podepsat abdikací listinu. To záleží na tom, jak zvládnou sovětské komunisty narůstající potíže, které hrozí možná již během příštích dvou až čtyř let, silně oslabit jejich impérium.

□
„Soubor nových opatření“ přispěl v Československu, do jisté míry k hospodářskému zlepšení, ale v základě hospodářská stagnace a zaostávání za Západem pokračují.

Jednou z těch hrozeb je hospodářská stagnace a zaostávání. Avšak právě v tomto směru se pražští komunisté vychloubají pozitivními výsledky a nechtějí vidět, jakými prostředky byla dosažena určitá míra stabilizace: značně náhodný a krátkodobý charakter rozhodujících faktorů jako příznivé počasí a oživení konjunktury na Západě; citelné snížení reálné životní úrovně a opravdové ožebračení rozsáhlých sociálně slabších skupin (důchodci, rodiny s větším počtem dětí, nízké, ba minimální platy mládeže a studentů opouštějících školy atd.) nepřiznanou inflací; ničení životního prostředí a katastrofální zanedbávání modernizace výrobních zařízení. Vychloubají se též kladným vlivem svého Souboru opatření. Je pravděpodobné, že tato opatření do jisté míry skutečně přispěla k hospodářskému zlepšení. Ale v době, kdy někteří představitelé SSSR a kupodivu i někteří západní 'experti' vychvalují Honeckerovy 'reformy', je třeba připomenout, jaký je skutečný charakter Souboru

opatření. Není to 'ne-reforma', jak vykřikují někteří (bývalí) pražští komunisté nyní dobře usídlení na Západě, nýbrž velmi dílejší, velmi neúplný a pomalý návrat k hospodářské reformě z ledna 1967; nikoliv ovšem k Dubčekovu Akčnímu programu z dubna 1968, ani k šikovské rétorice o 'socialistickém trhu', o němž stejně nikdo neví, co to je - ani v Jugoslávii. Svědčí o tom omezení plánovacích příkazů a nahrazení ukazatelů v hmotných jednotkách ukazateli 'hodnotovými', peněžními a zvláště návrat k zisku a přidané hodnotě, což byl 'hrubý důchod' z r. 1967 - 'čistá výroba' (upravené či redukované vlastní výkony) z nynějšíka. Velmi patrné je to na úseku zahraničního obchodu, kde reformy z ledna 1967 - reálný směnný kurs (VRCV) stanovený však ex post administrativně, cenový vliv exportu a importu na podnikové výsledky a oprávnění k zahraničním tržním operacím - nebyly nikdy plně zrušeny; jejich účinnost byla v minulých letech váhavě a neúplně posilována. Též růst soukromé zemědělské výroby a oněch necelých 30,000 soukromníků oprávněných nyní poskytovat na vlastní účet služby ukazují na tento návrat k lednu 1967. V této souvislosti se již 'experiment' JZD Slušovice nejeví jako nevysvětlitelná výjimka, nýbrž jako pokus určitě komunistické frakce předvést méně osvětleným soudruhům, co je minimálně třeba udělat, aby byl československý podnik schopen dobře obstát i na zahraničním trhu.

Přesto si Soubor opatření právem zaslouhuje výsměch a vtipy, které o něm již roky kolují. Pražské politbyro se křečovitě brání, aby se v ničem nevzdalo své role jediného velkopodnikatele. Proto neústupně trvá na principu příkazového plánování a nedovolí zakládat nové podniky ani družstva podle potřeb hospodářství; určitou 'decentralizaci', zvýšení počtu průmyslových VHJ a podniků o 10 % za posledních pět let můžeme ponechat bez povšimnutí, protože princip oborového

monopolu zůstává stále zachován.

□
Husákův režim dnes už dobře ví, co by čs. hospodářství prospělo, ale kdyby to skutečně přišel by o svou totalitní moc.

Naopak ústřední administrativní kontrola byla posílena převodem VHJ na koncerny, které připomínají organizačně východoněmecké 'kombináty'. (Nebo i jejich pravzor, Hermann-Goering-Werke?) Soubor opatření a diskuse kolem něho jsou však důkazem, že v Praze dobře vědí, co by československému hospodářství prospělo. Proč tedy neprovedou hospodářskou reformu důsledně? Zaprvé, pro oprávněné obavy, že skutečná reforma by se nutně přenesla i do sociálního a politického systému a připravila komunistické aparátčky i hospodářské technokraty o jejich moc a příživnická privilegia, což eufemisticky nazývají 'vedoucí role strany'. Zadruhé, Husákovi stoupenci a Husák osobně si vysloužili své posice potlačením reformem z r. 1968 a pečlivým opisováním a napodobováním každého 'úказu', který vydali v Moskvě. Těžko se z nich stanou reformátoři - a ani jim to jejich soupeři nedovolí.

Nezodpovědnost husákovské hospodářské politiky však přesahuje křečovitě lpění na překonaném, neefektivním hospodářském systému. Při nedostatku investičních prostředků si buduje farao Gustáv pyramidu na Dunaji. Jinak nelze vodní dílo Gabčíkovo - Nagymaros označit, protože tyto zdroje mohly být mnohem efektivněji použity na výstavbu kanálu Odra-Labe-Dunaj, kde by přinesly vysoký užitek nejen pro dopravu a průmysl, nýbrž by i pomohly odstranit nebo alespoň zmenšit nedostatek pitné i užitkové vody. Avšak každý stavební referent na nejzapadlejším okrese dobře ví, že investice do dopravních spojů sever-jih jsou považovány za nežádoucí a protisovětské. Od Husáka a jeho kliky nemůže ovšem nikdo očekávat, že by našli dost od-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

August 30, 1986 — Vol. XI. No. 35.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

vahy a troufli si vůči Kremlu obhajovat skutečné zájmy Československa.

□
Aby se Husáková klika udržela u moci, poslušně přistoupila na větší hospodářskou i zahraniční politickou závislost na SSSR.

Nejkatastrofálnějším důsledkem Husákovy vlády je rozsah závislosti československého hospodářství na Sovětském svazu. Ve srovnání s roky 1968 až 1970, avšak zvláště během minulých pěti let se zvýšil podíl SSSR na československém zahraničním obchodě z jedné třetiny téměř na jednu polovinu (45 % v roce 1984); Husákově Československo tak překonalo i jednostrannou orientaci na SSSR za posledních let vlády Novotného (38,5 % v roce 1965) a mezi zeměmi RVHP se zařadilo na druhé místo za Bulharsko. Zato podíl západních průmyslových zemí klesl z více než jedné pětiny na počátku sedmdesátých let (22,4 % v r. 1970 a 1971) postupně na pouhých 15,7 % v r. 1984. Za tuto závislost na SSSR musí Československo ještě platit převodem investičních zdrojů. Jak napsaly nedávno Hospodářské noviny, dosáhnou v této pětiletce československé dlouhodobé investiční úvěry pro Sovětský svaz rekordní výše; přesná částka nebyla udána. Byla to část ceny, kterou Husák a jeho stoupenci zaplatili Kremlu, aby mohli zůstat u moci a dále využívat privilegií nejvyšších příslušníků komunistické nomenklatury?

Toto těsné zapojení Československa do sovětského hospodářství může přinést čs. hospodářství již v nejbližších letech velké škody. Sovětské hospodářství musí totiž čelit problémům, které sovětské vůdce nebudou schopni zvládnout navyklými metodami. Předně je to radikální snížení hodnoty sovětského vývozu do západních průmyslových zemí snad až o dvě třetiny; 80 % sovětského vývozu na Západ činil totiž podíl ropy a zemního plynu před poklesem jejich cen na světovém trhu zhruba o čtvrtinu. Kromě toho sklerosa sovětské centrálně řízené ekonomiky dosáhla takového stupně, že je zřejmá i moskevskému politbyru. A již nyní se dá říct, že výzvy 27. sjezdu bolševiků na tom nezměnily, a nezmění téměř nic. Co můžeme konečně jiného čekat od 'reform' inspirovaných KGB? Apatii a nedůvěru vlastního obyvatelstva by mohla překonat jen skutečná změna, obrat ke skutečnému tržnímu hospodářství a zavedení ob-

čanských svobod. Před tímto dilemema stojí nyní: čínští komunisté se svou reformou. Kromě toho katastrofa elektrárny v Černobylu velice jasně ukázala největší slabinu sovětského hospodářství: technologické zaostávání, kvůli němuž hazarduje Kreml s životy vlastního obyvatelstva i obyvatelstva celé Evropy. Přetíž sovětské vědy i politiky tím oklesla natolik, že plně důsledky do budoucna se nedají ani přehlédnout. Jestliže sovětské vedení bude své potíže řešit na úkor satelitních států, jak už zřejmě činí vyžadováním vyšších cen za ropu a zemní plyn, než jsou sovětské ceny, může se československé hospodářství dostat do mnohem horší krize než počátkem šedesátých let, kdy zrušení sovětských a čínských objednávek a Novotného zabraňování nutným reformám způsobily krizi a zmatek v československé ekonomice.

Podobně je tomu i se závislostí československé zahraniční politiky na Kremlu - či na její předgorbačovské linii. Odstranění Gromyky z vedení sovětské zahraniční politiky je zřejmě spojeno i s jejím hlubším obratem; tak tomu bylo i vždy v minulosti a čistka právě probíhající na sovětském ministerstvu zahraničí v Moskvě otevře snad konečně oči i vládcům na pražském Hradě. Podle některých západních pozorovatelů bude nová sovětská zahraniční politika přednostně zaměřena na od-poutání západní Evropy od USA, a to realističtějšími prostředky než v minulosti. Někteří považují i za pravděpodobné, že SSSR se pokusí získat výhody uzavřením mírové smlouvy s Německem. Návštěva, kterou doctil Gorbačov Honeckerův partajtág, by se dala vyložit ve prospěch této teorie; v každém případě to bylo potvrzení přednostního vztahu Kremlu k východnímu Německu jako za Chruščova. Zdá se, že Husákově kolegové z ostatních satelitních států tušili tuto změnu již delší dobu a snažili se proto o zlepšení vztahů k západoevropským státům i západoevropskému společenství. Jen Husáková politika se svým arogantním porušováním lidských práv i svým tvrdým postupem proti katolické církvi a věřícím - a tím helsinských dohod z r. 1975 - přivádí Československo do stále větší izolace vůči Západu. Do jaké míry se to může vymstít v budoucnu, když sovětská zahraniční politika bude ochotna činit ústupky - samozřejmě na cizí útraty?

František Pindák

UPŘÍMNÉ POZVÁNÍ

Pojed'te s námi na naši tradiční Mariánskou pouť na Holy Hill!

Milí přátelé,

zveme srdečně Vás, Vaše přátele a známé na naši tradiční pouť na Svatý kopeček do Wisconsinu.

Na naše holy-hillské putování jedeme letos v neděli 21. září. V 7:00 hodin ráno vyjždíme pohodlným busem od Čihák World Travel, Inc. - 2302 W. Čermákova třída. Bus pro zájemce z Chicaga zastaví ještě v 7:15 u Česko - amerického kulturního střediska Velehradu (2657-59 So. Lawndale Ave.).

Výroční Piknik čs. exulantů

Léto se chýlí ke konci a pěkných dnů, kterých můžete užít v přírodě, při hudbě a příjemné zábavě bude již velmi málo. Letošní Piknik Sdružení čs. exulantů bude takovou poslední příležitostí, kterou nesmíte minout. Bude uspořádán

v neděli 7. září

v National Grove č. 4,

na 27. ulici a Desplaines Ave.

v North Riverside, Ill.

opět v bohaté tradici exulantských pikniků minulých let.

K tanci a poslechu bude vyhrávat populární hudba „Bohemian Concertina Club.“ Uslýšíte všechny ty Vaše známé, české i slovenské, národní i populární písně; tu svou nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Již před polednem bude otevřena kuchyně se všemi známými dobrotami a piknikovými pochoutkami. Na jídelním lístku jsou opět pravé české jaternice, moravské klobásy, párky a debrecínky, povétsné bramboráky, švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované pivo nebude chybět.

Každým rokem navštíví Piknik exulantů opravdu rekordní počet návštěvníků, ze všech koutů metropolitního Chicaga a všichni setrvávají v přátelské a družné zábavě do večerních hodin. Nikomu se nechce domů z tak přátelského ovzduší. Přijďte i letošního roku a budete jistě spokojeni. Srdečně Vás a Vaše přátele zveme k účasti.

Výbor Sdružení čs. exulantů

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

odkud jedeme již přímo na Holy Hill.

Mše svatá s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 A.M. Po obědě budeme mít pobožnost Křížové cesty v přilehlém lese - (v případě deštivého počasí v dolním kostele) - a před odjezdem svátostné požehnání v horním kostele. Předem mší svatou je možnost sv. zpovědi.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M.; autobus zastaví jen na zastávkách z kterých vyjžděl - to znamená: Čihákova cestovní kancelář v Berwynu a Česko - americké kulturní středisko Velehrad v Chicagu.

Cena cestovního je \$ 20.00 na osobu. Šeky a Money Orders vystavte laskavě na Cihak World Travel, Inc. v jejichž kanceláři se na zájezd závazně přihlaste. Cestovné je nutné zaplatit celé předem. V případě odřeknutí cesty se cestovné nevrací. Neodkládejte a nenechávejte své přihlášení na poslední chvíli. Zastavte se u Čiháků co nejdříve!

Jako každým rokem i letos budeme putovat na wisconsinský Sv. kopeček, který se stal našim srdcím blízký, abychom prosili Pannu Marii za zdraví a požehnání pro své rodiny, našich přátel zde i za ochranu

našich drahých doma, kteří se opět začínají uvědoměle a nebojácně hlásit k víře zděděné po otcích i za dnešního pronásledování komunistickou bezbožeckou vládou.

Letos jedeme prosit Pannu Marii rovněž za přímluvu a brzké svatořečení Blahoslavené Anežky české, dcery Přemysla Otakara I., zakladatelky kláštera klarisek u sv. Františka v Praze a řádu českých křížovníků. Naše upřímné modlitby na tento úmysl jistě nezůstanou oslyšeny a pomohou touhu a přání náš všech roztroušených po světě i našich bratří a sester ve víře v rodné zemi za mořem uskutečnit.

Zveme na pouť na Svatý kopeček rovněž všechny, kteří vždy s námi věrně „putují ve svých autech“, ať z Chicaga a jeho okolí, anebo z Milwaukee, Kenoshy, Racine, Philips a z Cudahy. Buďte tak hodní a řekněte o naší pouti svým známým a rozšířte zájem o ni ve svém okolí.

Děkujeme za porozumění. Těšíme se s Vámi se všemi na společné letošní putování na Holy Hill do Wisconsinu.

Za Klub Domov z NSČK
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DOBA "BĚHEM ROKU"

22. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je plnost všeho dobra. — Vítám do našich srdcí lásku k svému jménu — a rozmnož naši oddanost k tobě: — At' v nás trvá — a pod tvou otcovskou ochranou roste všechno dobré. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY
(Sir 3, 17-18. 20. 28-29)

Synu, v skromnosti konej své práce a budeš milován bohumilými lidmi. Čím jsi větší, tím víc se pokořuj, a před Pánem nalezněš milost. Neboť veliká je moc Pána, pokornými lidmi je slaven.

Pro ránu domýšlivce není uzdravení, neboť ošklivé býti se v něm uchytilo. Rozumné srdce chápe poučné výrocky, moudrý člověk touží po pozorných posluchačích.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM
(Žid 12, 18-19. 22-24a)

Bratři! Vy přece nejste vázáni na hmotnou horu, z které šlehal oheň a která byla zahalena mračnou temnotou a bouří, při čemž zněla trouba a byly prohlášeny předpisy. Když to všechno slyšeli, zdráhali se to poslouchat a prosili, aby se jim už dál tak nemluvilo.

Vy však jste závažně spojeni s horou Siónem a s městem živého Boha, s nebeským Jeruzalémem: se vznešeným shromážděním obrovského množství andělů a s obcí těch, kdo mají práva jako prvorození a jsou zapasáni v nebi, a jste spojeni s Bohem, soudcem všech, s dušemi spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, a s Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 14, 1. 7-14)

Když Ježíš vešel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, oni si na něj dávali pozor.

Když pozoroval, jak si hosté vybírají přední místa, pověděl jim toto poučení: "Pozve-li tě někdo na svatební hostinu, nesedej si na přední místo; vždyť mezi pozvanými může být někdo vážnější než jsi ty, a ten, kdo vás oba pozval, přijde a řekne ti: 'Uvolni mu své místo!' a ty pak musíš s hanbou na poslední místo.

Ale jsi-li pozván, jdi a posad' se na poslední místo: potom přijde ten, který tě pozval, a řekne ti: 'Příteli, noď! dopředu!' Pak budeš mít čest přede všemi hosty. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen."

Tomu, kdo ho nozval, Ježíš řekl: "Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry, ani příbuzné a bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když dáváš hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slené.

A budeš blahoslavený, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých."

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

Skupinové odlety do Československa 1986: 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Jiří Hermach:

Víra
nepotřebuje důkazy

Každý den a každou chvíli nás nepozorovatelně živí a udržuje víra. Z víry vycházíme a o víru se opíráme při každém rozhodování. S žádnou naprostou jistotou nemůžeme počítat v ničem. Vše je jisté jen do určité míry, vše obsahuje pravděpodobnost i svého opaku, vše je v pohybu. Nic není předem naprosto určeno ve své úplnosti a bezpodmínečně. Jistota a bezpodmínečnost se může týkat nanejvýš obrysu skutečnosti. At' se řídíme jakýmkoli poznatkem, jakkoli dotvrzeným, není nikdy ničím víc než přibližně poznáním momentem pohybu skutečnosti. Proto se každá víra v jednotlivé a „úplné“ vždy může mýlit. Je ale spolu vírami, které se probouzejí a žijí spolu s našimi přáními, potřebami a zájmy, víra zvláštní povahy. Vyzařuje ze slova „jsem - jsme“. Víra bytí života. Víra potvzující nezadatelné právo na něj. Právo každého jednotlivce a národa. Je sebevědomím bytosti povoláné k životu. Vyvěrá ze zdroje přesahujícího veškerá lidská pověření, společenská rozhodnutí a opatření. Naopak. Všechna tato člověkem vytvořená a člověka na jeho životní labyrintové cestě upravující zařízení - pokud jsou ve shodě s povoláním člověka k životu - mají víru bytí života ve svém základu. Obsahují ji jako vzduch pro své dýchání. Je to víra, která člověka, jeho vědomí, naplňuje sebevědomím bytí. V ní je člověk silný nebo slabý. Je-li v člověku zasažena či dokonce podlomena nebo ochromena, hrouť se páteř jeho existence a zůstává jen těžkomyslnost mlhy bezmyslného blouzení od věci k věci. A věc lze jenom vlastnit. Věc sama je k člověku lhostejná, třebaže není bez vlivu a působení. Věc má jinou existenci než člověk. Vlastnictvím věci se člověk nezmocní žádné jistoty své existence. Ačkoli věci mají velkou trvalost, pro člověka jsou vždy nejisté. Postřádají vzájemnost. Věc je pro člověka jen vratká opora. Jediný pramen jistoty člověka je víra vyvěrající z bytí. Bez této víry ztrácí člověk sebevědomí své existence a úctu k životu. Ztratil by vědomí, že je sám odpovědný za smysl svého života. Odkázanost na věci by projevila svou neschopnost tvořit za člověka plnost života a zastoupit jeho svébytnost, a nabídla by mu jen výsměšek odcizení v různých variantách.

Víra, která v člověku žije jako sebevědomí života, naplňuje

dobré a plodné víry, které nám umožňují každodenně si život tvořit. Není odvozena logikou, nelze ji vystopovat a dokázat z příčin. Takzvaná fakta a jejich přesvědčivost jsou pro ni příliš úzkoprsé, než aby mohly být jimi prověřovány či popírány. Její povaha není racionální, ačkoli všechno racionální umožňuje a odůvodňuje. Je nadracionální. Racionalita je pro ni tak jako pro základní otázky života příliš hrubé a omezené sudidlo. Víra bytí je sebevědomí v trvání v pohybu. Víra bytí ví, že se vždy a nutně rodí a zrodí nové. Racionální postup sám o sobě je neschopný svými silami ani nové vytvořit ani v jeho novosti je pochopit. Racionální postup je neschopný zachytit právě to, co je v pohybu skutečnosti světa nejvlastnější: přirozená tvořivost, která bez ustání přeměňuje minulé v přítomné a přítomné v budoucí. Skutečnost světa nezná žádnou dokonanou a proto ani dokonalou danost. Nezná danost jednou provždy. Jen tupec nebo demagog může říci „nikdy jinak“. Právě tak také neexistuje žádná naprostá určitost, každá je momentem pohybu dýchajícím ve světě a se světem. Kdyby tomu tak nebylo, existovaly by již dávno poslední nevývratné důkazy a víra by zchuravěla jen na jejich neznalost. Je tomu právě naopak. Všechny důkazy odkázány jen samy na sebe churaví nejistotou, udržují se vzájemnou podporou v systému. Jsou jen hrubou odvozeninou momentů pohybu. Ve skutečnosti vše přechází jedno v druhé. I nejostřejší hranice, kterými jsou věci od sebe odděleny a které určují, vymezují jejich samostatnou existenci a celkovost, jsou jen příkrými přechody. Racionalismus zbavený víry, opory svých základů, sugeruje skutečnost jako soubor od sebe oddělených na sobě nezávislých a jen vně na sebe působících bytostí. Kdyby od racionálních postupů nevstupovala ve skrytosti intuíce a neživila je víra, proměnila by se tato tendence ve strnulost kruhového pohybu myšlení, které nic nevynalézá a potvrzuje jen svá původní tvrzení. Racionalismus zbavený víry, sebevědomí bytí, slouží uchvatiteli.

Začne-li uchvatitel vyžadovat jakoukoli víru v budoucí nebo přítomné, je zřejmé, že začíná být v koncích. Aby to zakryl, vyhlává fakta, vyhlává služební racionalismus a nazývá ho realismem. Snaží se vlastnicko-policejní mocí zastavit tvořivý pohyb skutečnosti a myšlení lidí. Ale přirozená aktivita, která nedovoluje přesně opako-

vat ani jediný čin člověka, nedovolí nikomu, aby se každodenně i bez svého vědomého záměru nepodílel na překonávání skutečnosti, v jaké je a s jakou žije. To co je, nemůže zůstat stát. Může buď degenerovat nebo se pozvednout. Uchvatitel, zůstává-li u moci, musí se v zájmu své moci smířit s degenerací. Zaujatý racionalista, „reálný realista“, at' intelektuál nebo praktik, mu v tom pomáhá. Přijímá-li tuto úlohu vědomě, rozhodl se spekulovat na přežití při marasmu svého ducha. A protože jeho vědomí se také nezadržitelně pohybuje a musí se bránit jak novým faktům tak šeptání své intuice, musí se smířit s tím, že žije v izolaci vůči sobě samému. Nosí v sobě hlubokou úzkost: jeho velkým nepřítelem je to, co vulgárně nazývá „náhoda“. Tedy to, co pro tuhého racionalistu - realistu přivádí nesrozumitelně náhle na scénu co se v tichu pohybu a každodenního konání lidí příbuzensky setkalo a sjednotilo. Žádný z realistů by byl v listopadu 1967 nepředvídal události, které se u nás vyvinuly o několik měsíců později na jaře. Každý z realistů by se vysmál myšlence, že se může uskutečnit organizovaná jednota téměř všech pracujících v zemi tak velké a v takovém postavení jako Polsko. A jestliže tento realista nyní, aby ukonejšil svůj šok, pokračuje ve svém chytrém duchovním nuzáctví realistic-kým poukazem „...nikam to nevedlo...“, podobá se člověku, o kterém píše Leonardo da Vinci ve svém deníku: „...jen hlupák obviňuje zrno v zemi, že nic nedělá. Neví, že ono všemi svými částmi pracuje k novému obilí...“ Tam, kde směšné figury hrají pod ochranou tanků úlohu politiků, tam se uchvatitelská moc rozkládá a nutně potřebuje garanta. U nás je cizí garant přímo v domě. „Dočasná přítomnost vojsk“ garantuje kasárenskou politiku, pustošící zemi.

Skutečnost, že garantující velmoc vydupala v několika desetiletích hutnost své fašistické povahy bezostyšným ničením životů, agresorskými akcemi a bezhodnotovým taktizováním v diplomacii, může zdáním „věčné“ trvalostí zaslepovat jen málověrného, nebo dávat argument jejímu posluhovi. Malověrné vědomí ulpívá na „přesvědčivosti“ parmenidovského „co je, to je, co není, to není“. Prohrává tak neměřitelnou a nevažitelnou, ale nepostradatelnou hodnotu sebevědomí svého života a schopnost vnímat, jak klíčí zrno. Životní orientace ho pak

tiše nebo hlasitě posouvá k be-
zútěšné a prázdne smrti, nadané
pouze biologickou nutností.
Prázdnota mu přes rameno kape
pelyněk do plného poháru.
Malověrný člověk je nucen
zrazovat vše, co hlasuje pro
život, a tak zrazuje sám sebe.

Naprostu nechci tvrdit, že
budoucnost země, ke které pat-
řím, je nadějeplná. Nadějeplný
není ani osud planety. Už i
příroda planety a téměř každé
země varuje hlasitě mnoha zjev-
nými i zakrývanými těžkými
zraněními.

Otankovaná
politika, zakrývaná hra dip-
lomacie a stamilióny lidí -
možná víc, ekonomika a obchod
seřizené jednoznačně na
mechanismus konzumní pasti,
naprostu nedodávají běžné víře
živící se fakty materiál pro
naději. V takové situaci
opadávají slupky pohodlné
zabezpečení a obnažují se
jádra lidí. Vystupuje spor a
zápas mezi těmi, kdo se smíří s
„dítětem zazděným v zák-
ladech“ jejich skoropohodlném
přežití - neprožití, a těmi, kteří
chtějí žít lidský život. Uchvatitel
počítá ovšem s prvními. Ale i
oni mají zázrak lidského nezastavitelně tvořivého vědomí, ať
jakkoli omezovaného a potlačovaného. I těch se musí
uchvatitel bát. I oni posouvají
život k nějakému novému.
Uchvatitel se bojí každého
nového. Předstírá a hraje hru
proti víře bytí, víře života, která
dává vědomí nepotlačitelnou
svobodu. Snaží se uzavřít věd-
omí, chytit je do vlastní pasti.
Mít rád život znamená chránit si
své vědomí. Chránit si víru v
život. Nejcennější orgán,
kterým člověk je a zůstává
člověkem, jeho vědomí, orgán
nejcitlivější a často nejzaned-
bávanější, je ve hře. Ve hře o
život. Slovo „hra“ je chatrné a
použil jsem ho jen pro
připomenutí variability činitelů.
Život jedná o sebe sama.
Nenechme se obelhat odnikud,
nikým a nikam. Ten, kdo si
chrání své vědomí, pravdivost
svého myšlení třeba jen pro
sebe, chrání sebe jako člověka a
prospívá společenství, do
kterého patří. Přinejmenším se
stává zrnkem písku v
mechanismu moci uchvatitele.
Neexistuje situace, která by
člověka donutila vzdát se svo-
body svého vědomí. Přihlásit se
ke svému životu a chránit pro
něj svobodu svého vědomí je
aktem hluboké víry. Víry, z níž
je utkáno hnízdo jistoty
nedobytné pro uchvatitele.
Uchvatitel se živí výprodejem
bohatství země,
nahromaděného věky.
Nedopust' me výprodej sebe
samých. Nedopust' me zničit
víru v sebe.

Z ÚŘADOVNÝ NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

CLEVELANDSKÝ DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ
ve spolupráci s Českou katolickou jednotou uspořádal v zimních a jarních
měsících sbírku pro kolej Nepomucenum. Po zaplacení výloh bylo do Říma
zasláno \$ 13,000.-

Předseda NSČK Václav Hyvnar nám poslal do redakce
radostnou zprávu, že clevelandský Distriktní svaz už provedl ve
svém okolí potřebnou sbírku na římské Nepomucenum k
zakončení loňského jubilejního roku 1.100. výročí smrti sv.
Metoděje.

Upřímně jim k jejímu výsledku blahopřejeme a tak trochu i
„závidíme“, že jejich bývalé české i slovenské farnosti mají
ještě stále v podvědomí vděčnost k svým národním zak-
ladatelům - pionýrům, kteří zasedli do jejich myslí a srdcí dosud
stále žijou a účinnou křesťanskou solidaritu s trpící a nes-
vobodnou starou vlastí, která potřebuje lásku a pomoc - jak
nám zde v USA v r. 1966 stále připomínal † Otec Josef kardinál
Beran, vězeň nacistů a komunistů a nakonec pražský arcibiskup
v exilu.

Na sbírku přispěli:

\$1,000.-: Archbishop Daniel Kučera OSB, Dubuque, Ia., Mr.
Herb Kane.

\$500.-: Rev. John Anděl, Česká katolická jednota.

\$300.-: Joe Kocáb, Mr. s Mrs. Ralph J. Perk Sr.

\$200.-: Martin Hrabík s rodinou, Mr. a Mrs. Franklin A. Polk,
Mr. a Mrs. Václav Hyvnar, Václav Hesoun.

\$100.-: Thomas R. Skulina, Dolores Mucha, Jan K. Hyvnar,
Boston, Mas. William Hess, Mr. a Mrs. Vince Kasperek,
Beaver Falls, Pa., Bea Pecharka In Memory Anna Veverka,
Mr. a Mrs. Donald Beran, Mr. a Mrs. Cliff Psenicka, Czech
Guild of Holy Family Home, Krajanský výbor, Josef a Vlasta
Kosárek, Chicago, Il., Helen Kniep, Rev. James Veselý, Jan
Reban, St. Prokop's Ladies Guild, Rose Skoudlil, Chicago, il.,
Dr. a Mrs. August Váňa.

\$50.-: Spolek sv. Josefa 156 ČKJ, Karel Bílek, Mr. a Mrs. Vác-
lav Šorejs, Mr. a Mr. Miroslav Brzobohatý, Milan Busta,
Bertha Radouš, Raymond F. Filous, Rev. Václav A. Uhlíř,
Česká síň Karlín, Dr. a Mrs. Jaroslav Mencl, Elsie Filous, Mr. a
Mrs. Paul Janko, Mr. a Mrs. Ed Hrach, Pittsburgh, Pa., Fr.
Hrach, Pittsburgh, Pa., Mr. a Mrs. Ladislav Voris, Anna a
Jiřina Jenčík, Mr. a Mrs. Přemek Kocián, Marie Samec, Mr. a
Mrs. Petr Dušek, Adventure Internat. Travel (Hudák) St. John
Golden Agers, Catholic Workman Br. 45, Cadets of St.
Georges, Cedar Rapids, Ia.

\$40.-: Mr. a Mrs. Charles Rebata.

\$35.-: Gertruda Leiblinger.

\$30.-: Jan Kolencik, Dr. a Mrs. Miroslav Poseděl.

\$25.-: Mr. a Mrs. Joseph Kobylák, Jos. C. Kocáb, Mr. a Mrs.
Alfred Politzer, Rev. Paul Hritz, Rev. Thomas Gallagher,
Rose Pšenička, Mr. a Mrs. Albert Frijouif, Henry Čapek,
Anna Rusňák, Jan Kubašta, Mr. a Mrs. Josef Douda, Marie
Boháč, Schueler, Neb., Anna Kučera a Fr. Bublík, Msgr. Jan
B. Kish, Fortuna Funeral Home, Agnes Cutak, St. Louis, Mo.,
Mr. a Mrs. Norbert Jaworski, Ypsilanti, Mich., Mr. a Mrs.
Zdeněk Pražák, Mr. a Mrs. Lad Krejsa, Clevelandské sdružení
spolku Č.K.J., Mr. a Mrs. Bořek Kašpárek, Mr. a Mrs. Karel a
Eleanor Patlejš Sebastian Ricco (Beauty Salon), Fr. J. Harsa,
Ed Hejra, St. Prokop Golden Agers, Mae Vohnout, Mr. a Mrs.
Baloga, Mr. a Mrs. Jan Kovář, Richmond, Va., Congr. Mary
Rose Oakar, Frank Movotný, Dr. Karl Bonutti, St. Elizabeth
Soc. No. 10 CCU, Alojz Berec, St. Ann Soc. No. 11 CCU, Rev.
Wenceslaus Klaric, St. Louis, Mo., Robert Linhart, Mayor
George V. Voinovich, Anna Císař, Ladies Aux. No. 267 K. of
St. John, Karel Lavička, Mr. a Mrs. Lad Cech, Dramatický
sbor „Včelky“, Sokol Greater Cleveland, St. Ludmila Soc. No.
46 CCU, Omaha, Neb., Our Lady of Lourdes Council Club.

\$22.-: Mr. a Mrs. Louis Černý.

\$20.-: Mr. a Mrs. Mark Balzano, Emily Hlavin, Dr. Stan J.
Pechan, Marie Suchý, Marie Vohryzka, Dr. Clarence Porbe,

Nejmenovaný, Mr. a Mrs. George Hubbard, Dolores Hanzlík,
Jarmila Hynčík, Mary Ann Svoboda, Frank a Betty Hostička.
\$15.-: Michael Sovinski, Rev. John Misenko, Gertrude Os-
paník, Anna Vrtiš, St. Ann Soc. CCU, Detroit, Mich., Řád
Cleveland ZČBJ 280, Frances H. Blum, Bel Air, Ind., Dennis a
Pauline Baca, Mr. a Mrs. Arnold Zielinski, Mr. a Mrs. Rudolf
Perina, Mr. a Mrs. Daniel Wessel, Davenport, Ia.

\$10.-: Mr. a Mrs. George Matejka, Louise Simonek, Margate,
Fla., Mr. a Mrs. Ed Kohl, Anastazia Mann, Portage, Mich.,
Mr. a Mrs. Robert Blaha, Ludmila Pflachy, Winston Salem, Mr.
a Mrs. Fr. Navrátil, D.T.J. Trustees, Kateřina Šimek, Ann
Cermak, Rev. Joseph Ungarský, Frances Schneider, Pampan
Beach, Fla., Dorothy Pojman, Mr. a Mrs. Charles Houdek,
Helen a Fr. Vlastník, Bronx, NY, Josephine T. Hlavin,
Josephine Dusek, Mr. a Mrs. Lubomír Hromádka, Stanley
Peterka, Alice Krmpotic, Omaha, Ne., Marcella Kocáb, Rose
Svoboda, Ronald Seman, Paul F. Rezabek, Hazelwood, Mo.,
Vlasta Leonardsen, Elizabeth L. Clark, Elmer J. Číha, Mr. a
Mrs. Jos. Divoký, Mr. a Mrs. John Lipovsky, Mr. a Mrs. Albert
Geller, Marcella Krael, Cedar Rapids, Ia., A. Soukup, Mil-
waukee, Wi., Mr. a Mrs. Edw. Rybka, Mr. a Mrs. Fr. Frydl,
Eleanor Krejčí, Barbara Houdek, Mr. a Mrs. Tom Mahoney,
Cecilia B. Ferko, Mr. a Mrs. Louis Fidler, Mr. a Mrs. Lukas
Pituch, Mr. a Mrs. Wm. Kavula, Mr. a Mrs. Richard Skala, Mr.
a Mrs. Steve Mlýnek, Mr. a Mrs. Stephan Kall, Mrs. Frank
Michalek, J. M. Pivonka, Mary Drnek, Mr. a Mrs. Emil
Hronek, Mr. a Mrs. Joseph Kotapish, Lynne Peters, Mr. a Mrs.
Jos. Tamele, Steven J. Novák, Bertha Cerny, Mr. a Mrs. Nor-
bert Fuchik, Mr. a Mrs. Fr. Frantisak, Cecília Matějka, Mr. a
Mrs. Robert Uher, Mr. a Mrs. Henry Jenčík Sr., Mr. a Mrs.
Lad Brousil, Steve Juba, Marie Cerny, H. P. Stupka, St. Louis,
Mo., John W. Bauer, Sarasota, Fla., Joe Beno, Mr. a Mrs.
Howard Kouba, Mr. a Mrs. Pavel Christensen, Rose Habr,
Mary Drnek, Marie Keřka, Daniel Geller, Lil Zavadil, St.
Louis, Mo., Mr. a Mrs. Ludvík Rychtera, Mr. a Mrs. Ed Babor,
Celia B. Thomas, Helen Vild.

\$5.-: Mr. a Mrs. Ron Bellamy, Mr. a Mrs. Frank Matoušek,
Rose a Frances Holeček, Mr. a Mrs. Larry Herrman, Mr. a
Mrs. Koukoly, Ron Kowalczyk, Norma Novák, Mrs. Lou Pam-
panini, Daniel Slivka, Mr. a Mrs. Ralph Smola, Mary Ann
Peterman, Julia Uhlík, Lil Podojil, Ann Klír, Lil Kocáb, Mr. a
Mrs. John Stucko, Mirek Šmid, Jerry Chadim, Alex Mitrison,
Robt. Švihlík, Mr. a Mrs. Larry Čermák, Mr. a Mrs. Zdeněk
Kubina, Fl. Vašek, Elsie Zvolenský, Rose Keřka, Frances Luk-
šik, Pittsburgh, Pa., Marie Koníček, Huron Beach, Mich.,
Helen Nekola, Omaha, Ne., Mr. a Mrs. Bernard Zelenskas,
Ange Kotěrba, Louis Skupa, Omaha, Ne., Mr. a Mrs. Frank
Filous, Helen Paluszewski, Mr. a Mrs. Fred Davis, Oakton,
Va., Antonín Rajhel, St. Petersburg, Fl., Mr. a Mrs. Karel Ra-
dler, Ludmila C. Hotovy, David, Neb., Mr. a Mrs. Chas. Car-
lon, Albina Kotoun, Yonkers, NY, Mary Kratochvíl, Balti-
more, MD, Sylvia Mantich, Omaha, NE, Edward Gergel, Mr.
a Mrs. Jos. Kunc, Josephine Hradský, Baltimore, MD, Helen
Vaněček, Mary Kalal, Mrs. Ch. Suchma, Anna Syczyprewski,
George Jelínek, Mary J. Adamec, New York, Mrs. Andrew
Vanyo, Mr. a Mrs. Karel Dvorský, Lincoln Pk. Il., Gerald
Provcí, Mr. a Mrs. Wilb. Berny.

\$3.-: Agnes Tomeš, Toledo, OH, Nejmenovaný, L. Stites,
Pomona, Ca., Arline Anthony.

\$2.-: Mr. a Mrs. Jos. Vaněk, Eleanor Florenci, Denver, CO,
Stanley Klepac.

Při sbírkách v bývalých českých osadách vybráno:

Farnost sv. Prokopa \$1,089.-, Farnost sv. Václava, Maple
Heights \$1,406.25, Farnost sv. Jana Nep. \$410.-, Farnost P.
Marie Lurdské \$293.-, Farnost sv. Rodiny \$73.-

LABOR DAY GREETINGS
To Our Many Friends and Neighbors

DREXEL
NATIONAL BANK

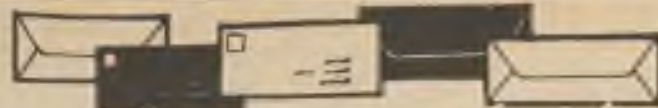
OUR WISEST INVESTMENTS ARE IN PEOPLE

3401 S. King Drive * Chicago, Ill. 60616 ☎ 225-9200

4658 S. Drexel Blvd. * Chicago, Ill. 60653 ☎ 225-9200

Member Federal Deposit Insurance Corporation

DOPISY našich čtenářů

Francie - Evropa

Milý Otče,

už jsem se Vám delší dobu neozval. To proto, že už pár měsíců cestuji po Evropě, jak jsem si to před několika lety předsevzal, a tak jsem se nakonec dostal i do rodné země svých rodičů, kterou jsem chtěl také poznat, ačkoliv jsem se tam sám nenarodil, jak víte. A tak Vám dnes píšu z Paříže o tom, o čem si myslím, že Vás to bude zajímat - o celkové atmosféře v Československu, jak jsem ji tam vycítil já, který jsem předválečné demokratické Československo znal jen z vyprávění rodičů a z četby, protože jsem se narodil až několik let po válce v zemi svobody a exilu naší rodiny.

A tak Vám musím potvrdit - nyní už z vlastní zkušenosti, že ta malá země v srdci Evropy je stále krásná, i když jsou její historické stavební památky zaneseny špínou a lidé tam očividně nejsou šťastní pod tím pavědeckým a policejním komunismem. Jakmile však získáte u dobrých lidí důvěru a

začnete jim v rozhovoru pomáhat odstraňovat prach a hlínu toho jejich zřejmě asi nutného praktického materialismu - (na ten filosofický doktrinální marxismus už téměř nikdo nevěří) - otevřou člověku ze Západu svá srdce a najdete v nich poctivé, dobré jádro. Zajímají se živě o kulturu, o náboženství, čím dál více jsou přesvědčeni, že lidský život musí mít jiný smysl, než pachtění se za hmotnými věcmi a než jim to všemi dorozumívajícími prostředky nahlává režim. Tomu prostě už asi nikdo v ničem nevěří. Ani tu uměle šířenou válečnou psychosou neberou vážně, protože pochopili, že režim jí jen odůvodňuje své nedostatky, zákazy volného cestování na Západ a svůj vlastní strach, aby se udržel policejné u moci. „Charta 77“ je už všeobecně známá, lidé těm odvážlivcům fandí, ale nikdo se k ní veřejně nechce dát z obavy před postižením celé rodiny. Přesto však jednotlivě se k jejímu hnutí noví lidé přidávají, obyčejně takoví, kteří nemají už stejně co

ztratit.

S tou válečnou psychosou, uměle vyvolávanou, je to až groteskní. Sotva se někam vyjede autem, v každém koutu země je nějaký vršek, kam je přístup zakázán, poněvadž tam jsou umístěny sovětské nukleární rakety SS-20, nebo se tam montují radary, anebo se tam připravují vojenské manévry. No prostě, v Československu se všude zbrojí o stošest. To, co tam ještě zbývá z volné přírody, jakoby si přivlastnili vojáci a sovětské rakety se tam všude množí jako houby po dešti. To platí i o vašem rodném kraji, kde jsou ruské rakety uskladněny v bývalých chodbách bunkrů z druhé světové války. Jinak však lidé pochopili, že Gorbačov není s Husákovým vedením spokojen, když nepřišel do Prahy na ten komunistický „Partajtag“, že Sovětům leží na srdci daleko více východní Německo a Polsko, a tak, že se začíná v komunistické straně Československa opět rozjíždět vnitřní boj. Jedni spatřují v Gorbačovovi reformátora, který se snaží situaci v SSSR uvolnit, protože si neví rady s neúčinností sovětského hospodářství ani s Afghánistánem, a tak prý tak trochu „šilhá“ pro záchranu komunismu po „obrodném procesu Pražského jara“. Ti mladí a chytřejší z komunistů v Československu to prý „větrí“, a snaží se - (podle názoru lidí v Praze i v Bratislavě) - pomalu manévrovat i s Husákem. Naproti tomu skalní Bil'ak a Indra s jejich patolízaly zase nervosně vyčkávají, zaslechnou-li z Moskvy výstražná znamení některé té „protireformní frakce“ z

Politbyra, která by jim byla signálem k většímu pochlebování „starému Kremli“. Je těžké vědět, čemu má člověk věřit. Celkem vzato „lid obecný“ je spíše pesimisticky naladěný, i když drží palce americkému prezidentu Reaganovi a přeje si, aby Gorbačovovi neudělal žádný ústupek zadarmo. Byl jsem překvapen, jak jsou lidé informovaní o americkém zákroku na Grenadě a jen se diví, proč neudělají USA totéž v Nikaragui, čímž by byl pokoj i v San Salvadoru. Ovšem, divadla v Praze si troufají a hrají věci, za které by byli jejich režiséři ještě před 3 roky zavřeni. I když v tom Pražané nevidí nic zvláštního, mně se to chce zdát novým začátkem kulturního tlaku k větší svobodě. Státem uznávaní profesionálové stojí za „starou belu“, ale malá, amatérská divadla se opět pouštějí do zajímavé - i když dnes ještě nebezpečné tematiky.

Nový strach zasedl na čs. komunisty z poplašných zpráv z Moskvy. Tam Gorbačov - vedle alkoholismu - si vzal „na mušku“ i ve všech úřadech zahnížděnou korupci a právě v posledních osmi týdnech byla celá řada lidí v krátkých procesech lidových soudů usvědčena z vymáhání úplatků a pro výstrahu ostatním byli všichni veřejně postříleni. A právě tyto zprávy vystrašily čs. vládní a úřední činitele do té míry, že to v nich hrklo. Několik mladších už mělo utéct do exilu a ti starší se zase dělají nemocní a hlásí se předčasně do důchodu. Říkám jen, co jsem na různých místech slyšel. Také se v Českos-

lovensku povídá, že Moskva je vylekána různými těmi reformami v Rudé Číně a proto už v některých krajích také nabízí kolchozníkům půdu a stroje se zárukou odkoupení vypěstovaného obilí a dobytka. V Československu to lidé nepovažují sice za nějakou „opravu“ komunismu, o němž už vědí, že se nedá opravit, ani když si chce nasadit „lidskou tvář“, dokud se nezřekne své totalitní policejní moci a bezbožecké filosofie. Stranici, u policajtů i v armádě jen prostě usuzují, že „je něco v povětrí“, i když Gorbačovovi jde jen o posílení sovětského hospodářství a už asi vůbec ne o uvolnění a demokratizaci vztahů v sovětské společnosti.

To však, že v SSSR si dnes dovolují novináři v denním tisku kritizovat věci, k jejichž kritice nedostali vládní příkaz, by nasvědčovalo tomu, že nové sovětské vedení vidí naprostou nutnost pokusit se o odstranění korupce a partajní protekce, a to způsobuje tu nervozitu najednou i v řadách čs. komunistických mocipánů. Tak se lidem doma zdá, že Husák a soudruzi jasně cítí, že dospěli do slepé uličky a dnes nevědí, co dělat.

Jedni se bojí Gorbačova, druzí by mu chtěli fandit, ale bojí se, jak to dopadne s ním a obě ty frakce v komunistické straně Československa se ve skutečnosti bojí lidu, jako Jaruzelski v Polsku. Až na ty nesmyslné procesy proti duchovním a i vzdělaným katolickým laikům, si dnes čs. komunisté příliš netroufají dělat něco proti lidem, kteří veřejně na režim nadávají. Ze strachu ubývá totiž i udavačů. A tak se může klidně stát, že udrží-li se Gorbačov v SSSR u moci, budou mít zase čs. komunisté mezi sebou zmatek a věci jim mohou přerůst přes hlavu jako v roce 1967. K opukaci by už dojít nemohlo, protože rudoarmějci jsou v Československu už 18 let, a je pro SSSR dnes neúnosné, aby si tam začali střílet do lidí, kdyby se něco hnuo. I když je v Československu dnes „těžko dýchatelný vzduch“, je to zajímavá doba, která už nepotrvá dalších 40 let, aby dospěla na historické rozhraní. Ovšem, mnoho záleží na jednotě svobodného Západu, kterou chce Gorbačov zřejmě nějak narušit, na hospodářské a vojenské šile USA a tím i na pevnosti US prezidenta při všech jednáních s Gorbačovem. Až se vrátím a sejdem se

PODÁŘILO SE NÁM KOUPIŤ

kolekce „ČESKÁ“ jemně broušeného křišťálového skla, BIEDERMEIER dvojité křišťál, EGERMANN tmavo červený leptaný křišťál a jiné moderní barevné sklo z Československa. Přijďte se podívat.

Na cestě z Československa máme velkou zásilku keramiky, panenek a nových věcí, které jsme dříve neměli a sami ještě nevíme jak vypadají.

Také máme na skladě české granáty, kuchyňské potřeby, koření, byliny, čaje z Československa, pentle ke krojům, šátky na hlavu, importované cukrovinky, kuchařské knihy, panenky v čsl. krojích, české a slovenské rekordy, kazety, české knihy, učebnice a slovníky, náboženské sošky a růžence a mnohé jiné.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, pošt. \$16.25.

Say it in Czech Phrase Book, \$3.50, pošt. \$4.25.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba. \$6.75, pošt. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psiků a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zasílali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459,
Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní

hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

DO ČESKOSLOVENSKA 1986

Skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga či New Yorku 16. a 29. září, 2. a 16. října, 6. listopadu a vánoční odlety 18. a 22. prosince.

Okružní letenky: Do Prahy \$708.00, do Vídně \$649.00, do Frankfurtu od 1. XI. \$465.00, do Mnichova od 1. XI. \$495.00, do Luxemburku \$398.00.

Nabízíme velmi levné zájezdy na Hawai, Floridu, do Kalifornie, na Bahamas, Jamajku, Acapulco, Cancún a jiné ostrovy v Karibské oblasti.

Vyřizujeme přesně a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa. Zavolejte o informace na nejnovější ceny letenek.

TUZEX, oblíbený dárek Vaším drahým. Pošlete včas, než bude předvánoční nával.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

zase jednou, popovídáme si o všem, co jsem v Evropě i v Československu viděl ještě i z jiných hledisek.

S upřímným pozdravem jsem
Váš
Karel

Milý Karle,

dík za zajímavý dopis. Na to, že jsi nechodil do českých škol vyjadřuješ se perfektně a jen těch několik pravopisných chyb bylo třeba opravit. - Je vidět, že ve svých letech máš už dobře vyvinutý pozorovací smysl, a Tvé „zážitky“ z návštěvy rodné vlasti Tvých rodičů budou naše čtenáře určitě zajímat. Přeji Ti pěkné cestování, které je zároveň výbornou školou k pochopení života a lidí. Mám radost, že cestuješ s otevřenými očima, ušima a hlavně se zvědavou myslí. To Ti v životě hodně pomůže být sám sebou, Čechem a zároveň světoobčanem. Jako člen generace, která bude prožívat svá dozrávací léta v 21. století, velmi Ti prospěje obojí.

Dobry vítr do plachet a šťastný návrat domů.

Tvůj Father

Československo

Opis z dopisu, který jsme včera obdrželi; uveřejňujeme bez korektur. „Chytrému napověz!“

Milý Pavle,

srdečný pozdrav všem a ode všech. Měli jsme tu návštěvu. Tetu a ještě jednu řeholní sestru. Jsou obě v klášteře, říká se tomu domov duchodců. Jenže si musí všechno udělat, takže kdo má nohy a ruce musí dělat. Nad sebou mají správce, který se má dobře a nedělá nic. Teta je nemocná, třesou se jí ruce, že se sotva nají. Ani ta druhá sestra co s ní přijela není zdravá. Dělal jsem co bylo možné, abych jim pobyt zde zpříjemnila, ale už to také tak nejde.

V Chrudimi bylo biřmování, první od r. 1968. V neděli byla v Poličce primice. Na kněžství se hlásí hodně studentů, ale úřady to omezují. Staří kněží umírají - náhrada téměř žádná. Do kláštera dívky nepřijímají. Děti do náboženství musí mít přihlášku podepsanou oběma rodiči. Když potom chtějí jít na vyšší vzdělání, tak to ředitel školy píše do posudku. Mnoha lidem to nevadí, jen když se dobře najedí - to je jejich Pán Bůh. V neděli bude na Chlumku třeshňová pout'. Nevím jestli mě tam někdo vezme autem. Autobusem to je velmi obtížné - stárnu a jde to hůř a hůř...

Srdečně celou rodinu zdraví
M.T.

Československo

Hrůza z Černobýlu

Dopis je psaný opatrně pro

lidí, kteří umí číst mezi řádky. Ti, kdo to neumí, těm bude třeba napovědět osudná slova „Mor z Černobýlu“.

...Nyní zde máme krásné počasí. Dlouho bylo slunéčko a sucho, nyní v tomto týdnu několikrát pršelo, takže se všechno zelená, stromy kvetou, jsou obalené květy; zda i ovoce bude to záleží na vůli Boží. Myslí, že by bylo lepší kdyby nebylo, nesmíme se ale tomu poddávat, vše je vůle Boží.

Když začalo v tomto týdnu pršet, některé děti kolem deseti let začaly ve škole plakat. Když se jich učitelka ptala, tak jí odpovíděly proč. - Ta učitelka by bývala nejradyji plakala s nimi; přesto jim to však začala vymlouvat a říkala jim něco o čem asi sama pochybuje.

Chleba u nás máme dobrý, ani v Hlinsku nemají lepší. Vozí nám ho z Chotěboře, je zadělaný vodou z Hamerské přehrady - otevřený, nekrytý, voda jde přes síto, aby v ní nebyly žabince.

Minulý týden se už začaly opět pást krávy. Krásně zelená tráva po dešti nějak rychleji roste. Je to způsobeno vodou nebo čím???

Mléka je v obchodech dostatek i másla a sýry jsou... Jinak studánky na Vysočině jsou v průměru dva metry hluboké a většinou zakryté deskami...

Tohle je výňatek z dopisu našeho přítele. Jen k tomu připomínám, že každý z nás máme ve staré vlasti příbuzné a přátele. Snad nikdy nepotřebovali pomoci ochrany Boží jako právě v nynějším čase — Modlete se za ně proto!

M.N.

Kingman - Arizona

Milý Otče Vojtěchu a vážení čtenáři H.N.,

opět tu máme už léto, zase nám uplynul rok a vypršívá mé předplatné. Rád si tedy předplatné znovu obnovuji, protože mě H.N. spojuje s naší velkou čtenářskou rodinou krajanů ve všech koutech světa a s mou rodnou vlastí. Posílám administraci bankovní šek na \$60 v naději, že po vyrovnání mého účtu ještě něco zbyde na tiskový fond, který bych rád podpořil.

Jak už víte z předchozích dopisů, v těchto končinách Arizony žije našich krajanů pomálu, a tak Vám napíšu jen o těch jiných lidech, kteří se sem nyní houfně stěhují, takže město Kingman se rychle rozrůstá. Přicházejí sem stále více lidí z Kalifornie, z Floridy a též i ze středo - a severovýchodních států, kde se prý začíná tvořit „malá Afrika“...

Město Kingman leží při hlavní

dálnici z Kalifornie do Las Vegas; k řece Colorado, kam nyní často jezdím, máme jen 30 minut autem. Hned za řekou jsou velká kasina a zábavní podniky, takže je všude lidí jako much. Ovšem, ti mužští v USA zřejmě umírají daleko dříve, poněvadž mezi těmi turisty je téměř 75 % starších žen.

Počasí zde máme krásné, teplota se denně pohybuje kolem 100 stupňů F, vlhkost není nikdy vyšší než 7-10 %, a tak je to tepločko lehce snesitelné a dělá dobře revmatickým kloubům.

Pozdravuji všechny známé v Chicagu a okolí a při svých modlitbách si někdy také vzpomeňte na zapadlého vlastence a zabloudivou ovečku v Arizoně.

Nedávno jsem přišel v jedné modlitební knížce na pěknou modlitbu, kterou Vy asi určitě znáte, ale já ty krásy liturgických modliteb objevuji teprve na stará kolena na pensi. Pro potěchu i inspiraci, alespoň několika čtenářům H.N. Vám ji opisuji a budete-li mít místo, laskavě ji otiskněte:

Bože, Stvořiteli všehomíra a všech lidí, Vykupiteli a příteli všech, kteří v Tebe uvěřili, rač nám dáti všem svým věrným služebníkům a služebnicím odpuštění všech lidských chyb, nedostatků a hříchů, zvláště když Tě o to pokorně prosí, když ve svém pozemském životě poznali, že všechno je marnost, že si na věčnost s sebou nevezmou zloha nic, kromě svých dobrých skutků a vin za nedostatek dobroty, kterou svým potkaným bližním v životě neprokázali. Dej, ať našimi pokornými prosbami dojdou alespoň ve svém stáří k poznání, že jejich touhu po lásce můžeš uspokojit jen Ty sám, ovšem v míře, v jaké se poctivě a upřímně snažili ji dokazovat v životě, v rodině, v národě a v církvi. Prosíme Tě o to skrze Tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána, který s Tebou žije v jednotě Ducha sv. po všechny věky. Amen.

*

Milý pane Jurica,

děkuji za dopis, předplatné i za dar na tiskový fond. Na t syna Járu pravidelně vzpomínám. Z Vašeho dopisu je vidět, že „na stará kolena“ nad smyslem života v Boží přírodě uvažujete a tak trochu i filosofujete. Tu pěknou modlitbu rádi otiskujeme.

Právě se také z telefonu dovídám, že po těžké nemoci zemřel Tonda Gavenda, kterého jste dobře znal a dělal pohřeb Vašemu tragicky zesnulému synovi. Tak si na něho také s námi vzpomeňte. Hodně trpěl!

Pěkně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

Čestný doktorát pro Otce biskupa Jána Korce

Universita Notre Dame ve státě Indiana, USA, udělila 18. května čestné doktoráty jedenácti významným osobnostem z různých národů. Je mezi nimi i slovenský biskup, jezuita Ján Korec, který byl mnoho let vězněm a pak pracoval 20 let jako metař, dělník v dehtárně a skladník. Pro výkon své kněžské funkce nedostal státní souhlas. Otec biskup obdržel zvláštní uznání již r. 1969. Tehdy, za Pražského jara mu bylo dovoleno navštívit Řím a došlo k dojemnému setkání se sv. Otcem Pavlem VI. Jako dar dostal od něho biskup Korec znaky biskupské moci, které sv. Otec používal jako milánský biskup.

Na slavnosti ve státě Indiana Otec Korec přítomen nebyl. Diplom a uznání americké univerzity a tím i amerického vědeckého světa, převzal za něho Otec Felix Litva, profesor Gregoriánské univerzity v Římě, který také jménem laureáta promluvil děkovný projev.

Uvádíme text dopisu prezidenta univerzity dr. Jána Korcovi.

**

Biskup Ján Korec
Vilová 7,
851 02 Bratislava
Československo

10. apríla 1986

Drahý biskup Korec,

mám velkou radost, že Vás můžem v mene dozornej rady, správy, fakulty a študentov čo najsrdečnejšie pozvať na Univerzitu Motre Dame na prevzatie čestného diplomu dok-

tora práv v nedel' u 18. mája 1986. Oceňujeme Vás ako skutočný príklad kresťanskej odvahy v otázkach ľudských práv a tým súčasne oceňujeme celú cirkev a všetko, za čo sa aj my zasadzujeme. Som presvedčený, že pre našich študentov a fakultu, ako aj pre kresťanov na celom svete bude Vaša prítomnosť inšpiráciou, rovnako ako náš počin.

Slávnosť pozostáva z Bakalárskej omše o 17 hod. v sobotu; po nej nasleduje skromná súkromná a neformálna večera o 19,45 hod. na 13. poschodí našej pamätnej knižnice. Večera poskytne príležitosť stretnúť sa s ďalšími nositeľmi čestných doktorátov, vzácnymi hosťami, funkcionármi univerzity a umožní prežiť večer v dobrej pohode. Je to vždy vyvrcholením konca týždňa.

V nedel' u je obed o 11,45 hod. Udeľovanie diplomov a slávnostný prejav začínajú o 14 hod. Slávnosť sa koná v našom Športovom a spoločenskom stredisku.

Slávnostným rečníkom bude biskup James W. Malone z Youngstownu, Ohio, predseda Národnej konferencie katolíckych biskupov.

Zoznam ďalších, ktorí obdržia čestné doktoráty, je pripojený.

Samozrejme uhradíme všetky Vaše výdavky a pomôžeme Vám pri určení plánu cesty ako aj inak, nakoľko je nám to možné.

Těšíme sa na skorú správu od Vás a dovtedy Vám posielame vrelé pozdravy.

Srdečne oddaný

Theodore M. Hesburgh, CSC,
prezident

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropská speciality
- Special Homemade cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdi

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky.

Washington. — Přední ekonomové, včetně předsedy Federální rezervy Paul Volckera, varují, že obrovský schodek US zahraničního obchodu pozvolna, avšak jistě podkopává sílu americké ekonomie a bohatství Spojených států, takže je vážné nebezpečí, že v 21. století se USA stanou pouze ekonomickou mocností druhého řádu se stále klesající životní úrovní. Tíživě ekonomové pak jednohlasně navrhuji to, co podle jejich mínění je jediná cesta pro uchování Spojeným státům jejich prvního místa v ekonomickém světě: průmyslová výroba se musí opět stát zdaleka prvním sektorem americké ekonomie. Tak zvaná po-průmyslová éra, o které se dnes často mluví, kde by základem národního hospodářství byly odbory služeb, odborných znalostí, vysoké technologie a komunikací, je pohou utopií; tyto obory totiž mohou prosperovat pouze v zemi, která má bohatství, to je silnou základnu průmyslové výroby. Americká ekonomie dnes vzrůstá a je prosta vážnějších problémů, navzdor svému obrovskému schodku v zahraničním obchodě a v národním rozpočtu, protože každoročně přijde do USA z ciziny asi 150 bilionů dolarů v podobě vkladů a investic; toto

však jsou cizí peníze, z kterých bude nutno platit vysoké úroky. Jejich příval může snadno ustát změnami v mezinárodní situaci a najednou mohou být zase vyzvednuty. Placením obrovských úroků z cizích peněz se rovněž snižuje naše bohatství a tím i životní úroveň. - Dnes základní produkty amerického průmyslu ztrácejí svou soutěživou schopnost na cizích trzích; toto je zřejmé v oborech ocele, aut, elektroniky a v jiných významných průmyslových oborech. Spojené státy se musejí opět stát schopnými soutěže ve svých průmyslových výrobcích, které se musejí stát jakostně lepšími a levnějšími než jsou výrobky cizích producentů. Musíme se opět stát prvními vývozci průmyslových výrobků na světě. Americké výrobky dnes jsou příliš drahé, kvůli vysokým mzdám, které jsou pod tlakem uní dávány pracovním silám, a navíc je hodnota dolaru přehnaně vysoká. Jakým způsobem by se dosáhlo zlevnění amerických průmyslových výrobků? Jsou dvě možné cesty. US průmyslové podniky, jichž produkty nejsou v cizině schopné soutěže, by musely snížit své mzdy a zvýšit svou produktivitu. Ve Spojených státech je však toto těžko proveditelné. Pracovní unie by to nedovolily,

LETEM

SVĚTEM

a také samotní dělníci by se s rozhodností postavili proti každému pokusu o snížení svých mezd. Velké společnosti také nejsou ochotny snižovat své ceny na cizích trzích za účelem zvýšení svého prodeje a přizpůsobení se nižším cenám cizích výrobců. Většina ekonomů tedy navrhuje druhou cestu pro ozdravení US ekonomie. Tato cesta je drastičtější, protože všichni Američané na ni budou musit doplatit, bohatí i chudí, prosperující podniky i ty, jichž zboží jen stěží může soutěžit s cizinou. Bude nutno ještě více snížit hodnotu amerického dolaru, a to o 25 až 50 procent. Pak terpe ceny amerických výrobků klesnou natolik, že budou na cizích trzích schopné. Tak ceny amerických výrobků budou musit v cizině klesnout o čtvrtinu až o polovinu: zároveň se však také stejně zvýší ceny zboží, dováženého z ciziny. Nakonec pak vývoz do ciziny stoupne a dovoz z ciziny bude nutno snížit. Všichni Američané na to doplatí snížením své životní úrovně, včetně továrních dělníků; dnes stejně Američané žijí vysoko nad své prostředky. Toto velmi tvrdé řešení se navíc zdá nespravedlivým: prosperující podniky, už přizpůsobené poměrům na cizích trzích, i Američané jiných ekonomických sektorů, včetně chudých občanů, se budou musit obětovat pro záchranu dnes neúčinných průmyslových odvětví. Toto sice je pravda, avšak ekonomové nevidí žádnou jinou možnou cestu pro vyřešení našeho vážného ekonomického problému. Musíme obnovit svou schopnost vyrábět věci lépe a levněji než ostatní, má-li si naše ekonomie uchovat svou vysokou úroveň. - Také je nutno počítat s tím, že

Japonci, Západoevropané a země Třetího světa se budou všemožně snažit bránit proti pronikání levných a kvalitních amerických průmyslových výrobků na své domácí trhy. Naší politikou musí být uchovat si cizí trhy v mezích možnosti otevřeny a bojovat proti protekcionistickým opatřením. A musíme se rychle přizpůsobit; čím dříve, tím lépe. Jinak cesta k zajištění naší ekonomické a životní výše bude mnohem obtížnější. Jiní ekonomové navrhuji k snížení národního dluhu desetiprocentní snížení rozpočtu pro každé vládní ministerstvo, kromě „social security“ pro důchodce, ale to by ještě neudělalo US výrobky schopné soutěže na mezinárodním trhu.

● ● ●
Karáci. — V Pakistánu, v Karáci, Lahore a jiných velkoměstech, po zatčení 500 opozičních vůdců, politická opozice celý týden demonstrovala proti diktatuře generála Mohammeda Zia ul-Haqa a požadovala návrat k demokracii. Deset opozičních stran je v Pakistánu seskupeno v MRD (Movement for the restoration of democracy). Paní Benazir Bhutto, 33letá vůdkyně opoziční „Lidové strany Pakistánu“, dcera bývalého ministerského předsedy Zulfikara Ali Bhutto, jež Zia 1977 při státním převratu sesadil a později dal popraviti, byla nyní zatčena, obviněna z buřičství a uvězněna, protože přes vládní zákaz veřejně vedla demonstranty a promluvila ke shromáždění lidu, požadujíc návrat k demokracii ve své zemi. Rovněž jiní vůdci opozice byli zatčeni. Nyní policie drží situaci pevně v rukou; při srážkách policistů s demonstranty bylo zabito 29 lidí. Diktátor Zia, nakloněný

dnes Západu ze strachu před SSSR v Afghanistanu, je právě na pouti v Mekce v Saudské Arabii.

● ● ●
Manila. — Presidentka Aquinová chce ve dnech 15.-23. září navštívit USA. Její ministr obrany Juan Ponce Enrile však 14. srpna tvrdil, že byl odhalen plán Marcosových přívrženců, provést za její nepřítomnosti ve Filipínách státní převrat. Aquinová má být unesena a ve stejný den se Marcos má vrátit na Filipiny jako jejich prezident. Zároveň má být uneseno asi 40 vysokých civilních a vojenských osobností včetně Enrileho, místopresidenta Salvadora Laurela a vrchního velitele branné moci Fidela Ramose. Marcosovi stoupenci se mají zároveň zmocnit 14 předních strategických míst v Manile. - Aquinová po zprávě a odhalení tohoto spikleneckého plánu oznámila, že vykoná nejprve cestu do Indonésie, pak do USA i jiných zemí jak plánováno.

● ● ●
Mexico. — US vláda byla pobouřena, že právě v době návštěvy mexického presidenta de la Madrida ve Washingtoně mexická policie ve městě Guadalajara zatkla, ztýrala a pak propustila 34letého Američana Victora Corteza, úředníka úřadu „US Drug Enforcement Administration“ (DEA), usilujícího o znemožnění podloudného obchodu omamnými drogami z Mexika do Spojených států. Cortez byl po zavázání očí a svlečení do naha bit, podrobován elektrickým šokům a nosem do něho byla pumpována voda, opeřená silně pálivým mexickým kořením „chili“. Byl vyslýchán od ráno do devíti hodin večer; mexická policie z něho chtěla vyzvědět informace o operacích US vlády proti podloudnému obchodu s drogami z Mexika do USA. Na naléhání amerických úřadů byl pak propuštěn na svobodu. Vloni byl ve stejném městě mexickou policií ztrýzněn a zavražděn jiný zaměstnanec úřadu DEA, Američan Enrique Camarena Salazar; pachatelé byli sice ztotožněni, avšak nebyli potrestáni. Reaganova vláda poslala mexické vládě 18. srpna protestní notu, vyslovující nevyšší nelibost a rozhorlení nad tím, že Cortez byl mexickou policií ztrýzněn. - US státní department při této příležitosti oznámil, že v posledních čtyřech letech mexická policie ztrýznila, ve vztahu k obchodu s drogami, už

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy u otce v Československu

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

celou řadu Američanů a jejich mexických či jiných pomocníků, usilujících o zamezení ilegální přepravy drog do USA. Podezřelá je také smrt 32leté Američanky Suzany Hoeflerové, jejíž auto narazilo v Guadalajara do elektrického sloupu. Hoeflerová totiž byla v Guadalajara tajemnicí místní odbočky DEA. Je docela možné, že tato nehoda byla dílem podlouných obchodníků s drogami.

● ● ●
Luanda. — Angolská vláda marxistického presidenta Jose Eduarda dos Santos je přestrašena americkým plánem, poskytovat vojenskou pomoc protikomunistickým angolským bojovníkům UNITA, jejichž vůdce je Jonas Savimbi, kteří už kontrolují asi třetinu země. Savimbi letos navštívil Washington a požádal americkou pomoc pro své úsilí, zbavit Angolu nebezpečí úplného zkomunismování. Nyní president dos Santos 18. srpna projevil zájem o setkání s presidentem Reaganem za účelem normalizování vztahů mezi oběma zeměmi. Navázáním normálních diplomatických vztahů prý by nakonec také mohlo být dosaženo míru mezi rasami v Jižní Africe. Vloni při návštěvě angolského presidenta ve Spojených národech jej Reaganova vláda odmítla přijmout. Dos Santos také vyslovil přání, aby se znovu jednalo o nezávislosti Namíbie. USA dosud vyžadovaly jako předběžnou podmínku pro jednání o nezávislosti Jihozápadní Afriky odchod 30 tisíc kubánských vojáků z Angoly. Angola však tento požadavek zamítla. Nyní chce v této věci vyjít Spojeným státům vstříc: Říká, že udělením nezávislosti Namíbie Angola už nebude potřebovat kubánské vojáky na svém území, aby zajist'ovali její bezpečnost proti Jižní Africe, a proto kubánští vojáci pak budou moci Angolu postupně opustit. (Doufejme, že tomu Washington neuvěří.)

● ● ●
Chartúm. — V africké zemi Sudánu zuří už od r. 1983 občanská válka. Černošský jih se bouří proti arabskému severu, jemuž vytýká útlak a nucené posilování, a požaduje autonomii spolu s politickými, sociálními a ekonomickými reformami. Podle odhadů Mezinárodního Červeného kříže na jihu země hrozí dvěma milionům lidí vyhladovění kvůli občanské válce a dlouhotrvajícímu suchu i katastrofálním povodním. Červený kříž tam chěl letadlem dopravovat potraviny, avšak rebelové varovali, že sestřelí každé

jeho letadlo, protože chartúmská vláda užívala jeho letadel ve skutečnosti k přepravě vojáků a vojenských potřeb. Dne 17. srpna rebelové sestřelili u jižního města Malakal súdánské dopravní letadlo, ve kterém letělo 60 civilistů. Červený kříž tedy upustil od svého úmyslu letecky zásobovat potravinami vyhladovělý jih. - Jihosudánským černošským rebelům, kteří si dávají název „Lidová armáda pro osvobození Sudánu“, pomáhá v jejich boji sousední marxistická Habeš, zatímco 13 tisíc libyjských vojáků čeká při hranicích pro pomoc súdánské armádě znovudobytí kraje vzbouřeného jihu, kde rebelové mají v moci asi 90 % území. Červenému kříži se 14. srpna podařilo dopravit nákladním letadlem 10 tun obilí do města Wau pro tamních 170 tisíc vyhladovělých lidí.

● ● ●
Helsinkí. — Dne 18. srpna se zástupci SSSR a Izraele poprvé po 19 letech sešli na jednání o normalizaci vztahů mezi oběma zeměmi; Sověti by se totiž chtěli zúčastnit mírových jednání o Blízkém východě. Sovětští delegáti však při této příležitosti odmítli jednat o otázce vystěhování židů ze Sovětského svazu, na čemž Izraeli záleží v první řadě; proto tato schůze skončila už po 90 minutách, aniž se něčeho konkrétního dosáhlo. SSSR projevil zklamání nad touto schůzí. Izrael však vyslovuje naději, že k další schůzi mezi oběma zeměmi může dojít příští měsíc v New Yorku, kde se mohou setkat izraelský ministr zahraničí Yitzhak Shamir a sovětský Eduard Sevardnaze. - Podle mínění izraelské vlády v SSSR asi 400 tisíc židů by se chtělo vystěhovat do Izraele či jinam. V r. 1979 Sověti dovolili vystěhování 51,300 židům, vloni však pouze 1,140 židům.

● ● ●
Rotterdam. — Sovětská nákladní loď „Kapitán Tomson“ se pokusila 28. května vpašovat do Holandska 500 liber heroinu, ukrytého ve dvou nádobách s rozinkami, poslanými z Af-

ghanistánu; náklad heroinu měl asi v této zemi také svůj původ. Náklad heroinu byl zkonfiskován. Bylo to dosud největší množství této omamné drogy, jehož se kdy policie v Evropě zmocnila.

● ● ●
Washington. — Čilský diktátor Augusto Pinochet zamítl 17. srpna žádost Reaganovy vlády, předanou mu deset dnů předtím v Santiagu US generálem John Galvinem, aby čilský režim podstatně zvýšil svůj respekt lidských práv, a aby podnikl přípravy na své odstoupení a převod Čile k demokratickému režimu. Pinochet to nazval „neoprávněným zasahováním Spojených států do vnitřních záležitostí čilské suverenity“. Reaganova vláda se tedy prý nyní bude snažit nepřímým nátlakem a podporou mírové opozice v zemi přivést čilského diktátora k odstupu, aspoň až jeho mandát, který si sám určil ve své vlastní ústavě, skončí v r. 1989. Mimo jiné USA budou hlasovat proti poskytování finanční výpomoci Čile ve Světové bance, v Mezinárodním měnovém fondu a v Meziamerické rozvojové bance.

Pinochet je sice zapřísáhlým odpůrcem komunismu, ale svými přehnanými policejními metodami jen celou situaci v Čile radikalizuje, podobně jako to dělal Marcos na Filipínách. Hladinu mezinárodního mínění, nepřátelského Pinochetovi, rozvířila v posledním týdnu zveličená zpráva liberálních amerických novinářů o „plánovaném“ upálení a pohřbu jednoho mladého - fotografa, který se stal neutralizovaným americkým občanem a už ve Washingtoně D.C. se nezajímal o nic jiného, než o demonstrace proti politice Reaganovy administrace vůči Nikaragui a Salvadoru. Jeho pohřbu se v Santiagu zúčastnila jak jeho matka z USA, tak US velvyslanec v Chile. Senátor Helms si kvůli tomu zajel osobně do Čile a na místě zjistil, že rodina zabitého uprchla do USA kvůli svým marxistickým názorům, a že zabitý, se dostal do potíží v

Čile právě pro svou „fotografickou“ podporu všech násilných demonstrací, jejichž snímky pak posílal liberálním novinářům do USA. Kdo ví, jak to vše ve skutečnosti bylo, ale ten nedostudovaný čilsko - americký student se do Čile určitě nevracel s mírumilovným úmyslem.

● ● ●
Tripoli. — Podle politických pozorovatelů po americkém leteckém útoku na Libyi 15. dubna 1986 Ghadafy už nemá v rukou diktátorskou moc jako měl dříve. Na sovětský nátlak se prý musí dělit o vrchní moc s dvěma vysokými důstojníky, ve které Sověti chovají důvěru - to je s majory Abdel Salam Jaloud-em, který byl vyškolen v SSSR a s Al Bakar Youns-em, vrchním velitelem libyjské branné moci. Pouze pod touto podmínkou SSSR je ochoten poskytovat Libyi ekonomickou výpomoc, které naléhavě potřebuje v důsledku amerického a západoevropského embarga. Namísto dřívějších ohnivých protizápadních několikahodinových řečí, pronášených na veřejnosti spatra, Ghadafy nyní pouze přečte z připraveného textu před televizí stručně a střízlivě prohlášení. - V posledních letech se v Libyi věci v oboru zásobování velmi zhoršily. Zatímco dříve obchody byly plné potravin všeho druhu, nyní se mnohé potraviny staly vzácnými, jako ovoce,

zelenina a maso. V zemi zůstává na 6 tisíc sovětských civilních i vojenských poradců; o Ghadafyho bezpečnost se nyní stará „prétorská garda“, sestávající z východoněmeckých specialistů a špiónů z povolání. Libyjské příjmy z prodeje zemního oleje klesly ze 23 bilionů dolarů v r. 1980 na 8 bilionů v r. 1985 a podle odhadů letos budou činit pouze 4.6 bilionů dolarů. Zahraniční dluh Libye obnáší 13 bilionů dolarů; z toho dluží západním věřitelům 2.8 bilionu dolarů. Odchod cizích dělníků z libyjského olejářského průmyslu po americkém náletu nejen ustal, nýbrž mnozí dělníci se zase vracejí zpět. Podle odhadů pracuje dnes v Libyi 40 tisíc dělníků ze západní Evropy a 50 tisíc z východní. Italský kontingent se v květnu po náletu snížil z 15 tisíc na 3 tisíce, avšak nyní opět rychle vzrůstá. Všechny americké olejářské společnosti dostaly od US vlády rozkaz, opustit Libyi do 30. června 1986; dosud tam však pracuje 700 až 1,100 olejářských amerických specialistů. US olejářské společnosti údajně předaly své podniky „na oko“ Libyjcům, avšak ve skutečnosti se nic neměnilo; výtěžek a vzájemná účast jsou rozděleny stejně jako dříve. Protože pak Libye není schopna platit za nové objednávky v cizině, její vklady v různých zemích jsou „zamrzány“.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
 ☎ (312) 354-7707 večer domů

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇIČI

Kytíčku vzpomínek našim oslavencům!

Člověk se až hrozí, jak ten život letí! Naši clevelandští členové odbočky Karel Fišer bude mít 1. září pětadesátka a Luboš Hromádka 2. září šedesátku!

Vzpomínáme jak jsme se před léty s plnou vervou scházeli na našich tradičních „Labor Day sjezdech“ a vždy společně oslavovali jejich narozeniny. Oba stáli u kolébky Svazu, jako staří dobří hráči naší kopané a navíc i vždy výborní společníci.

Připojujeme se s přáním oběma našim jubilantům, aby měli i nadále pevné zdraví a žili klidně a spokojeně ještě hodně, hodně let. Vzpomínáme na „Večery v Praze“, jak to Karel připravil a Luboš řídil. Díky Vám!

Newyorská odbočka pořádá v sobotu 13. září 1986 na pozemcích člena Josefa Větrovského „Sportovní výlet“, kde se bude hrát i volejbal a nohejbal (kopaná přes síť). Příspěvek \$4.00 na osobu na úhradu výloh. Přineste si jídlo, nápoje, plavky, atletické úbory a lehátka.

Na shledanou se těší výbor. Začátek bude již v 1 hodinu odpoledne až - do tmy! Cestu autem z New Yorku Vám vysvětlí Josef Větrovský, který k té slezině přátelsky propůjčil svůj pozemek; zavolejte ho na číslo: 1-516-588-5147.

Obětavé členy newyorské odbočky Jiřině Kowatschové

rádi - i když opožděně přejeme k narozeninám. Slavila je 15. srpna. Vše nejlepší, plnou náruč zdraví s pěknou kytíčkou naší vděčnosti!

Tiskový referent Svazu

Jan Pavel II.:

O skutečném smyslu sportu

(Projev k účastníkům zasedání FICEP 3. dubna 1986)

Jsem rád, že se mohu setkat s vámi, účastníky zasedání Katolické federace pro tělesnou a sportovní výchovu (FICEP), která slaví v Římě 75. výročí svého založení. Zdravím předsedy různých národních delegací, jakož i představitele spolků sdružených v této federaci. Všiml jsem si, že tu jsou zastoupeny skoro všechny evropské státy, což je důkazem životnosti vašeho hnutí a významu jeho působení na sportovním poli. Gratuluji vám k vaší práci pro výchovu těla i ducha, kterou konáte ve sportovním světě, věrní cílům, pro něž byla tato federace založena. Již od roku 1906 se snažila spojit všechny katolické síly k šíření a povznášení zdravé tělesné výchovy, společně s výchovou náboženskou a mravní. Dodržovali jste tento svůj závazek, který se stal smyslem a zvláštním předmětem vašeho apoštolátu. Zůstali jste věrní svému poslání v minulosti a chcete mu zachovat věrnost i dnes v současném složitém světě sportu, jenž se stal společenským zjevem rozsáhlého dosahu. Chci vás povzbudit k této výchovné a sociálně prospěšné práci, kterou všichni konáte tím, že se snažíte

šířit skutečný smysl sportu, jenž nespočívá jen v závodění a sportovních výkonech, nýbrž i ve všeobecnější sportovní praxi, čili v tom, co každý dělá, aby získal tělesnou obratnost a zdatnost a tím prospěl celé své osobnosti.

Jak jsem už řekl při jubilejní pouti sportovců, církev uznává zásadní důstojnost sportu, poněvadž je významným činitelem při vytváření člověka a též složkou jeho kultury a civilizace. To se ukazuje stále více jako správné v naší době, kdy sportovní činnost se stává stále všeobecnější, rozšířenější a dokonce stále nutnější. Některé požadavky moderního života a práce, jako např. bydlení ve velkých městech, působí, že je stále více zapotřebí najít si volný čas k cvičení síly, obratnosti a odolnosti, aby se tím získala záruka tělesné zdatnosti nezbytné pro rovnováhu každého člověka. Právě v této souvislosti vstupují do popředí jasněji lidské hodnoty sportu jako správného, užitečného využívání času; člověk tak dospívá k lepšímu sebeovládání a vyjadřuje přiměřeněji vládu svého rozumu a vůle nad vlastním tělem. Proto je třeba sportovní činnost respektovat, vážít si jí, vracet jí původnímu účelu a v důsledku toho ji též považovat za možný prostředek sebe-dokonalování.

Pokládejte své poslání za důležitý závazek, abyste dosáhli toho, že úměrně se stále rostoucím kolektivním pěstováním sportu bude docházet, abychom tak řekli, i k vykoupení jako takového podle zásad, jež církev stále hlásá. Každý sportovec ať se snaží získat spolu se sebeovládáním i ty základní lidské ctnosti, jež vytvářejí vyrovnanou osobnost a rozvíjejí zároveň takové jednání a vystupování, jak si toho přeje Bůh, dárce všeho dobra a tedy i tělesného zdraví. Tím se také vašim

duším otevrou široké obzory víry. Sport pěstovaný s rovnováhou a rovnováhou nabývá i etickou a výchovnou hodnotu, cvičíme se jím ve ctnostech užitečných pro život.

Je třeba zdůraznit, že opravdová lidská a křesťanská výchova sportovců se stává nepřítomnou i nástrojem výchovy na širší sociální úrovni. Je dobře známo, jak veliký je dnes zájem o sportovní závodění a o sport jako podívanou. Není to nic nového, ale je jasné, že dnešní hromadné sdělovací prostředky rozšířily sport a sportovní znalosti natolik, že ho dovedly až k davové psychologii, zvýšily nadšení a fandění i jeho nepřívětivé projevy.

Je-li sport pěstován, i v souvislosti se závoděním a soupeřením, jako příležitost ke zdůraznění lidské důstojnosti, pak se může stát hybnou silou vedoucí k bratrství a přátelství všech, kdo se o sport zajímají. Kdo přihlíží nějakému závodu či utkání, také je prožívá, účastní se jich duchem a pocituje příslušné důsledky.

Za těchto okolností by nemělo převládat vynášení síly a tím méně násilí, když se sportovní soutěžení stane příležitostí k rouzpoutání utajené útočnosti u jednotlivců či skupin. I divák má umět respektovat základní pravidlo sportu jako poctivého a ušlechtilého střetnutí, jako místa vzájemného setkání a jako pouta solidarity.

Uvažte, jak důležitá je v tomto směru výchova sportovních profesionálů schopných dokazovat za všech okolností opravdové hodnoty čestného závodění. Každý přeborník je v určitém smyslu vzorem, vůči němuž je mládež velmi citlivá; jestliže se mezi mladými lidmi rozšíří cit pro rovnost a přátelství, jestliže při závodech převládá čestné vztahy a vyrovnané chování, jestliže se prostě a dobře dokáží respek-

tovat základní hodnoty lidské osobnosti, které ostatně mají být cílem i měřítkem každé sportovní činnosti, pak sport bude moci přispět, aby se i v masách diváků šířil opravdový duch bratrství a míru.

Jak vidíte, vaše závazné úsilí o etickou výchovu na sportovním poli zabírá stále rozlehlejší oblast, je stále užitečnější a zajímavější. Přeji vám, abyste tento úkol opravdu účinně plnili s pomocí Boží, neboť jste jej přijali jako své poslání. Kéž vám vzejdou nové podněty a naděje z velikonočního tajemství, které slavíme právě v těchto dnech. Vy se opravdu snažte, aby se člověk stále obnovoval v tom, co je dobré a aby uměl zaměřit svůj život ke skutečné naději a k dědictví, které nepomine. S těmito pocity uděluji vám všem i vašim sdružením své apoštolské požehnání.

Přeložil P.J.Č.

Vlasta Matelová:

Zájezd Americké obce sokolské do Curychu na VI. slet československého sokolstva v zahraničí v roce 1986

Sletová výprava Americké obce sokolské (AOS) na VI. slet československého sokolstva v zahraničí, který se konal ve Švýcarsku v Curychu ve dnech 3. až 7. července 1986, byla pečlivě vypravena a vedena cestovní kanceláří Cihak World Travel, Berwyn, Il. Výprava vyjetela z letiště O'Hare v Chicagu, Il. letadlem společnosti Lufthansa ve čtvrtek 3. července 1986 v 5:15 hod. večer.

Původně bylo přihlášeno na 120 zájemců, ale neutěšené poměry na mezinárodních letištních vyvolaných skupinou teroristů a přívrženců libyjského Khadafyho a hlavně pak nepředvídanou katastrofou v ukrajinském Černobyli, byly příčinou, že dobrá třetina přihlášených zájezd odvolala. Přesto však skupina AOS, v čele se svým starostou bratrem Georgem Baštou a jeho chotí Aničkou, zabrala větší část letadla a k cestování Evropou zaplnila dva prostorné autokary. Skupina byla každým lehce k rozeznání podle vkusných modrých plátěných cestovních tašek s bílým nápisem: VI. slet Zürich 1986 - Czechoslovak Sokol Abroad - ASO. Byl to dar cestovní kanceláře Cihak, který budit všude pozornost a často i žádost k odkoupení. Taška byla opravdu jedinečná a vešlo se do ní půl kufru těch nejnútnejších věcí denní potřeby. Byl to také

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

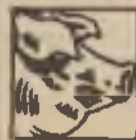
**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

(718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

jeden bod hladké a nerušené, plynulé cesty výpravy.

4. července 1986 - pátek

Druhý den, v pátek, v 10:15 hod. dopoledne jsme přistáli na curyšském letišti, po krátké zastávce a přestupu do evropského letadla ve Frankfurtu n/M. Na letišti nás již očekávaly dva autobusy, které byly vyhrazeny čistě pro naši výpravu a které nás provázely po celé dny našeho pobytu ve Švýcarsku. Jako průkaz a jízdenka pro tato vozidla nám sloužil velký kulatý špendlík s písmeny ASO (American Sokol Organization). Řidič bez špendlíku do autobusu nikoho nepustil. Tím odpadlo veškeré honění taxíků, autobusů a pouliční dráhy, jejichž doprava v dnešních dnech byla v Curychu, vzhledem k curyšským oslavám, omezena. Problémy tyto za nás vyřešila paní Čiháková se svým synem Edou a my se mohli klidně věnovat svým záležitostem a osobním problémům.

V Curychu jsme byli ubytováni v hotelu Nova-Park a v hotelu Stoller, oba na ulici Bedenerstrasse a v pěší vzdálenosti od stadionu Letzigrund, našeho sletišť. Museli jsme se rozdělit do těchto dvou hotelů vzhledem k nedostatku ubytování, jelikož se zde konaly velké slavnosti, na které se sem sjeli lidé z blízkého i vzdálenějšího okolí. Oslavovalo se 2,000 let trvání města. 6. července tomu bylo dva tisíce let, kdy Římané v těchto místech založili svou pevnost, kterou nazvali Turikum, z čehož pak vznikl dnešní název města Zürich (Curych).

Pro všeobecnou informaci uvádím, že ve Švýcarsku dnes žije kolem 15 tisíc Čechoslováků. Jsou to poněkud emigranti, kteří sem přišli po sovětské invazi v roce 1968. V curyšském kantonu samém jich žije více než pět tisíc. V těchto dnech sem přijelo na slet kolem 1,200 krajanů a to z celého světa. Přijeli sem cvičenci i hosté. Uvážíme-li tuto skutečnost, pak není divu, že všechny hotely jsou přeplněny a každý životní prostor je využit. Rovněž i doprava je omezena a některé ulice jsou pro dopravu úplně uzavřeny.

Večer po našem příchodu se jelo do Kongresshausu, který leží poblíž Curyšského jezera, na seznamovací večírek. Přijeli jsme trochu dříve, abychom si prohlédli sletovou výstavu umístěnou rovněž v tomto rozlehlém domě. Kromě různých exponátů, většinou fotografií a tisku, jsme si tam mohli koupit též české knihy a různé památkové předměty. Každý z nás si tam koupil něco na památku. Já

jsem si jako „úlovek“ odnášela Seifertův „Morový sloup“.

Večírek byl setkáním bratrů a sester ze všech čtyř světadílů. Byli tam hosté z Anglie, Argentiny, Francie, Rakouska, Holandska, Jižní Afriky, Kanady, Švédska, Švýcarska, USA a Západního Německa. Bylo to srdečné setkání a vzpomínalo se na minulé sloty, ať to byly sloty v Evropě neb v USA a Kanadě, tančilo se a zpívalo a když zábava byla v nejlepší proudě, museli jsme odejít. Autobusy již čekaly, aby nás odvezly do hotelů. Zítra nás čeká dlouhý, unavující den.

Copak dnes dělají asi naši doma? Jak letos oslavují 4. července? Letos to tam musí být obzvláště slavnostní, dívá-li se na to socha Svobody omlazená a v čistém opraveném hávu. Naši milení, v duchu jsme s vámi a díváme se na její známé obrysy viditelné daleko v moři!

Krásná a spanilá, mocná typaní, symbol jsi svobody a toužebných přání.

Dnes nově oděna do čistého pláště a světla zas vítáš dál poutníky z celého světa.

Bud' stále tím, čím nám jsi dnes a pochodeň světla svobody stále nám nes!

Bouře a víchř necht' nezhasne světlo, které třímáš, a nezklame naději těch, které kdy vítáš.

5. července 1986 - sobota

Zatím, co se v Curychu konaly různé sjezdy a schůze spolků, společností, sdružení atd., konala naše výprava, s ohledem na ty, kteří ještě ve Švýcarsku nebyli a pravděpodobně se sem také již nedostanou, vyjížďku do Alp. Někteří z nás se také zúčastnili zájezdu do Kostnice, kde se konala oslava Mistra Jana Husa na které promluvil prof. dr. Jan Milič Lochmann z basilejské univerzity a dipl. arch. bratr Rudolf Fiala, vzdělavatel zahraničního Sokola.

Protože jsme vyjeli časné ráno a banky byly ještě zavřeny, byli jsme nuceni si vyměnit nějaké naše peníze přímo v hotelu. Za 20 dolarů jsme dostali 32 švýcarských franků. Je to na naše poměry skoro nic; vždyť za obyčejnou vaječnou omeletu, bez chleba a kávy se musí zaplatit více než 16 š.f. Švýcarsko je drahá země i pro Američana.

Autokar nás nejdříve trochu povozil městem a místní průvodkyně nás upozorňovala na různé pozoruhodnosti a potom jsme pokračovali krajinou přes vršičky a dolíky až do města Lucernu a dále do osady Alpnachstadt, kde jsme nasedli do ozubené lanovky,

právě takové, jakou máme v Americe v Colorado Springs na horu Pike's Peak. Lanovka nás vytáhla až na samý vrchol hory Pilatus vysoké 2,132 m, tj. asi 7,000 ft. Stoupání bylo velmi příkré. Zjistili jsme, že to je nejprudší stoupání tohoto druhu vůbec (48 %). Lanovku stavěla tatáž společnost, která postavila také lanovku v Coloradu na Pike's Peak - proto ta podoba, která nás tak zarazila při vstupu.

Bohužel, počasí nám moc nepřálo. Na vršku hory se válely mlhavé mraky, které se jen občas roztrhly a dovolily nám výhled do okolí. Podle průvodce to má být nejkrásnější pohled z ptačí perspektivy na město Lucern a okolí, o což jsme byli ochuzeni. Přesto jsme však vylezli až ke kříži, který hlásá nejvyšší bod hory, navštívili jsme restauraci i hotel, popili čaj z horských bylinek a na nádvoří vyslechli pěvecký sbor horalů a jejich jodlování.

Zpáteční cestu jsme podnikli po druhém svahu hory. Vede tam vysutá lanovka, která se vznášejí nejdříve nad horskými útesy, potom nad vršky jehličnatých stromů a nakonec nad zelenými pastvinami s pasoucími se ovcemi a hovězím dobytčím. Lyžařský vlek, na který jsme cestou přestoupili, nás doprovodil až do osady Krens, kde již čekal autobus, který nás zavezl až do Lucernu. Než jsme odjeli do středu města, zastavili jsme u známého památníku švýcarského lva s lidskou tváří, který do pískovcové skály vytesal, na paměť padlých Švýcarů ve francouzské revoluci v roce 1792, umělec Lucas Ahron v roce 1821.

Lev nám připomněl těch 400 lvů, jimiž je v těchto dnech v Curychu vyzdobena hlavní třída města, Bahnhofstrasse, sídlo švýcarských bank a luxusních obchodů. Třída je v tyto dny pro dopravu uzavřena. Smějí tam pouze pěší, kteří se mohou procházet mezi pestře pomalovanými dvoumetrovými lvy z plastické hmoty.

Autobus nás vysadil uprostřed města na nábřeží jezera a všichni jsme se rozprchlí do ulic za nákupem různého zboží, které, podle mínění některých, není jinde k dostání, anebo předraženě drahé. Když jsme se asi za dvě hodiny zase sešli u našeho autobusu ku zpáteční cestě do Curychu, byl každý ověřen jako vánoční stromeček. Koupilo se vše možné, od roztomilých barevných kapesníčků s monogramem až po pánské polobotky, které prý jinde stojí o celých dvacet dolarů více. Jsou to opravdu tytéž boty?

Šťastně jsme dojeli do hotelu a honem jsme se připravili na

sletovou hudební akademii, která se konala tentýž večer zase v Kongresshausu. Tomu, který program této akademie připravoval lze jen a jen blahopřát. Myslím, že si tentokrát přišel i ten nejnáročnější posluchač na své. V programu se střídaly populární arie z oper a písně, i lidové a drobné skladby pro housle, flétnu a harfu. Kromě největších našich skladatelů, Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka, byli zastoupeni i skladatelé méně známí z dávnějších dob i z doby novější. Všichni účinkující sklídili ty největší ovace.

Po ukončení akademie se její posluchači rozprchlí po nábřeží jezera, kde byl již v provozu ohromný ohňostroj sršící při hudbě různé světelné obrazce do vzduchu. Ohňostroj byl připraven světovými odborníky a proto měl také svou úroveň. Byli jsme mile překvapeni, když náhle jsme zaslechli Smetanovu hudbu, která doprovázela vypuštěné světelné obrazce květin do nebe. Bylo to náhodou a nebo se hrála na naši počest?

Unaveni na těle, ale posílení na duchu jsme se tentokrát dostali velmi pozdě do svých pokojů a honem se uložili k spánku. Zítra nás čeká to hlavní, kvůli čemu jsme sem přijeli, sletové cvičení. Podle zprávy na vývěsní tabuli máme být již v 7:30 hod. ráno na sletišti!

6. července 1986 - neděle.

Příší-li, pak se říká, že padá štěstí. Zakládá-li se toto rčení na pravdě, pak by sokolstvo v zahraničí tímto štěstím muselo být zaplavené. Přšlo mu při V. sletě ve Vídni r. 1982 a přšlo mu opět na letošním VI. sletě v Curychu.

V Curychu nám přšlo s malými přestávkami po celý den. Nebe se jako zázrakem vyjasnilo pouze při cvičení žen s kuželi, a potom dešť opět ustal až na závěr při společných prostrných žen a mužů a ukončení sletu. Snad to bylo uznání Prozířetelnosti za velkou a nezištnou práci jak autorky těchto skladeb, tak i cvičenců.

Pro velký a vytrvalý dešť se dopoledne zkoušky na stadionu Letzigrund odbývaly pouze částečně v krytém sále sletišť. Protože na některé cvičící zkoušky, pro pokročilou dobu, ani nedošlo, a my byli jedni z nich, cvičilo se odpoledne bez zkoušení. Jímala nás hrůza, jak to dopadne, ale vzhledem k celé této situaci to dopadlo ještě dosti dobře.

Podle všeobecného úsudku, bylo zlatým hřebem odpoledne cvičení žen s kuželi. Nemohu se zde blíže o tom rozepisovat, protože jsem byla jedna ze cvičících. Vím jen tolik, že se nám tleskalo během cvičení a po ukončení jásot obecně nebral konce.

Autorkou, jak cvičení s kuželi, tak i společných prostrných žen a mužů, je newyorská sestra Dagmar Fialová, které se podařilo vytvořit a nacvičit něco, co zde ještě nebylo, něco, před čím se až dodnes couvalo a čeho se nikdo neodvážil. To, co se na počátku zdálo nemožné bylo dokázáno! Sestra Fialová při nacvičování jezdila po celé Americe a Evropě, sama dozírala na nácvik a objasňovala jisté pasáže, které se zdály být obzvláště těžké. Byla to těžká a často i vyčerpávající práce jak její, tak i cvičenců, namáhavá práce, která však své plody přinesla. Stálo to zato!

Večer s pocitem uspokojení, jsme šli na sletovou veselici na rozloučení, která se konala opět v Kongresshausu. U příležitosti tohoto večera, pak naše Americká obec sokolská, předala Československému sokolstvu v zahraničí pěknou vlajku s obrazem sochy Svobody. Vlajku předal starosta AOS, br. George Bašta, za pomoci br. Paula Leblocha, vzdělavatele AOS a ses. Sylvie Pistoriusové, náčelnice AOS. Při této příležitosti promluvila také ses. Emilie Welclová - Růžičková, členka předsednictva AOS.

(Pokračování příště)

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

Řím. — Den afrického uprchlíka se konal na podnět Organizace pro africkou jednotu 19.6. Mezi jinými i gen. tajemník OSN se obrátil na mezinárodní společnosti s výzvou, aby zvýšily svoji pomoc africkým uprchlíkům, kteří jsou nuceni často s nasazením vlastního života opustit vlast.

Na svátek sv. Aloise přijali z rukou Otce biskupa Dom. Hrušovského jáhenské svěcení slovenští bohoslovci Rudolf Masák a Gejza Veselý.

Český bohoslovec z Nepomucena Pavel Janoušek přijal kněžské svěcení z rukou Otce biskupa J. Škarvady při pouti v Ellwangen dne 6.7. Pochází z brněnské diecése a bude pracovat mezi krajany v německé oblasti.

Albánie. — I pod novým gener. tajemníkem komunistické strany pokračuje neúprosné pronásledování náboženství. Nedávno byl zatčen 80letý jezuita kněz Peter Meškala, protože se dopustil „zločinu“. Slavil totiž mši sv. v soukromém bytě. K zatčení O. Meškaly došlo v jedné vesnici nedaleko Skutari. Policie vnikla do domu právě když Otec sloužil mši sv. za přítomnosti několika věřících. Otec P. Meškala strávil v albánských věznicích a pracovních táborech dohromady 34 let.

Anglie. — Biskupové anglikánské církve potvrdili svou víru v božství a Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. R. 1984 totiž někteří teologové uvedli v pochybnost obě pravdy víry. Deklarace, na níž pracovala zvláštní komise tři roky, má vyloučit jakékoli pochyby o této víře.

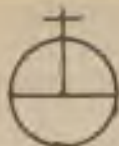
Bulharsko. — Italský časopis Jesus přinesl v černu informaci,

podle níž se počet kněží v zemi stále snižuje. Podle zákona r. 1949 bylo zakázáno přijímání kandidátů do řeholních společností. V 50. letech mnozí bulharští kněží byli ve vězení nebo ve vyhnanství. V říjnu 1952 byl jeden biskup a tři kněží odsouzeni k smrti. Myl mezi nimi mons. Eugen Bosilikov, jehož proces blahořečení byl zahájen r. 1984. Za posledních 30 let bylo v Bulharsku vysvěceno jen šest kněží.

Francie. — V pařížské katedrále Notre Dame pařížský arcibiskup kard. Lustiger za přítomnosti gener. tajemníka OSA vedl v neděli 15.6. hodinu rozjímání a modlitby za spravedlnost, mír a usmíření v Jižní Africe. Pobožnosti se zúčastnilo na tři tisíce lidí.

Grónsko. — Římskokatolický biskup z Kodaně Martensen pověřil Patera Paula Marxe duchovní správou v Grónsku. P. Marx tam působil už dvakrát, byl tam farářem 1967-74 a potom 11980-81. K ruce má tři řeholnice, jež pocházejí z Francie, Belgie a Švýcarska a patří ke společnosti malých sester Ježíšových. Pečují asi o 50 katolíků (polovina z nich žije v obci Nuuk). Sestry pracují také ve světských povoláních: v čistírně, u telefonu a třetí jako zdravotní sestra.

Jugoslávie. — Minulý rok vypsalí uměleckou soutěž na téma „Matka Tereza z Kalkuty“ k jejím 75. narozeninám. Časopis Drita, píšící v albánštině, ocenil výsledek soutěže takto: „Je to největší umělecká žeh v dějinách Albánců: poezie, próza, díla malířská, sochařská i hudební.“ Jak je známo Matka Tereza se narodila v Jugoslávii v albánské rodině.

KŘEŠŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Litva. — Jan Pavel II. zaslal 21.6. blahopřejné poselství litevskému biskupu Julianosu Stepanoviciovu, který slavil 50. výročí svého kněžského svěcení. Mons. Stepanovicius je apoštol. administrátorem arcidiecéze Vilno a je už 25 let sovětskými úřady internován, protože odmítl kolaboraci. Papež podtrhuje ve svém poselství hrdinskému biskupovi jeho horlivost pro slávu Boží, věrné zachovávání církevních zákonů, péči o chudé, stálé úsilí o výchovu křesťanského lidu a předvídatost při odstraňování nebezpečí. „Tvá hrud', posvěcená Duchem Utěšitele, je tvrzí na obranu křesťanského náboženství a nedokázaly ji zdolat ani vichry, ani bouře, ani smrtě. Tak ses stal, ctihodný bratře, zástavou pro věřící a překvapením pro nevěřící.“ Nato jej papež vybízí, aby vytrval v Boží lásce a veřejném vyznávání víry, „jež je bezpochyby Tvou slávou i slávou církve,“ píše sv. Otec a pokračuje: „A co se nás týká, budeme s Tebou v lásce a modlitbách a jakýmkoli zákoným způsobem budeme moci, zvláště, když se blíží 600. výročí počátku křesťanství ve vilenském kraji.“ - Při 25. výročí biskupského svěcení 10.9.1980 směl biskup oslavit toto výročí ve Vilně v kostele sv. Michala, protože katedrála byla přeměněna na výstavní uměleckou galerii.

Lotyšsko. — Země oslavuje 800. výročí založení 1. biskupství. Ve Vatikáně se 6.6. konaly oslavy, jichž se zúčastnil i sv. Otec. Přijal v audienční skupinu 300 Lotyšů, žijících v

zahraničí. Potom následovala ekumenická bohoslužba slova za účasti lotyšského luteránského biskupa z Toronta. Týž den v 18 hod. Jan Pavel II. sloužil slavnostní mši sv. v svatopetrské bazilice s představiteli evropských biskupských konferencí. Kromě toho se konalo důležité mezinárodní kolokvium na Lateránské universitě o církevních dějinách se zaměřením na počátky křesťanství v Lotyšsku. Účastnili se ho odborníci z různých národností. 27.6. se konala konference o šíření křesťanství v Lotyšsku, na níž promluvil i luteránský arcibiskup z Kanady.

Podle historických pramenů byl prvním biskupem Meinhard původem z Holštýnska. Po důkladnějším studiu kraje okolo ústí Dviny, kde žili většinou pohané, vydal se na cestu s německými kupci s úmyslem hlásat Ježíše Krista. Meinhardovo dílo bylo velmi obtížné; setkal se s nevěděkem, avšak křesťanství přesto zapustilo kořeny. V arcibiskupství Rigy se slaví jeho svátek 14.8.

Švýcarsko. — V Curychu se konal ve dnech 3.-7. července slet Čs. Sokola v zahraničí. Současně tam měli zasedání „Naardenské hnutí“, které má své středisko v Londýně, a své Celosvětové setkání bývalí političtí vězni.

280 delegátů reformovaných církví z 57 zemí celého světa bylo 18. května přítomno slavnostnímu zahájení oslav 450. výročí přijetí reformy městem Ženevou; bylo to 21. května 1536. Ekumenické pobožnosti v ženevské protestantské katedrále sv. Petra bylo přítomno na 5,000 osob. Předseda vatikánského sekretariátu pro jednotu křesťanů kard. Willebrands poslal jménem katolíků pozdravný list: ujistí uje další vůli k dialogu, spolupráci a modlitbě, aby milostí Boží naše společné hledání ztracené jednoty přineslo kýžené ovoce.

NSR. — Dílo „Na pomoc trpící církvi“ založené a řízené belgickým premonstrátem P. Werenfrídem Van Straatenem vydalo v r. 1985 na různé církevní podniky v Evropě i v Třetím světě přes 34 milionů dolarů, které dostalo od svých víc než 400,000 dobrodinců. Nejvíce přispěly NSR, Francie a Švýcarsko, které uhradily 53 % příjmů; polská církev, i s podporou pro uprchlíky a zahraniční duchovní

správu dostala přes 5,5 milionu dolarů, Československo 900,000 dolarů.

Polsko. — Nevyjasněnou hladinu vnitrozemského života v Polsku rozvířilo nečekané zatčení Zbygniewa Bujaka, vedoucího podzemní provizorní koordinační komise Solidarności, který unikl zatčení policie od 13. prosince 1981, tj. od vyhlášení stanného práva. Hrozí mu odsouzení na 10 let žaláře pro přípravu spiknutí proti státu. Spolu s ním bylo zatčeno několik jeho nejbližších spolupracovníků, také proslulá Anna Walentinová. Za nového vedoucího komise byl ustanoven Wiktor Kolerski, býv. místopředseda Solidarity pro Varšavu a okolí, Bujakova pravá ruka. Zatčení mělo za následek několik protestních shromáždění, téměř vždy po skončení bohoslužeb, při nichž byla věnována zvláštní vzpomínka zatčeným. - K protestním shromážděním došlo také v řadě měst proti nedostatečnému informování a nedostatečným opatřením po neštěstí v atomové elektrárně v Černobylu na Ukrajině: „Neotravujte naše děti!“ tak zněly transparenty, nesené v průvodu. K modlitbě za uvězněné zval také sv. Otec ve Vatikáně v projevu k polským účastníkům generální audiece 18. června; nejdříve uvedl slova polských biskupů k zatčení, řekl, že sdílí jejich obavy zvláště stran těch, kdo byli zatčeni pro své názory; jde tu o porušení jednoho ze základních práv člověka; a končil přáním, aby svět a jeho Polsko byly opravdovým domovem, důstojným člověka, domovem, v němž je možné žít v pravdě, spravedlnosti a lásce.

Při kázání na svátek Božího Těla kardinál primas Glemp znovu zval sv. Otce na národní eucharistický sjezd, který se bude konat příští rok. Dále protestoval proti ateistické výchově, všemožně prosazované ve školách; jsou to věřící, kteří těží uhlí, pracují v továrnách a staví domy, mají tedy právo, aby jejich přesvědčení bylo respektováno, aby svou práci mohli konat v klidu a bez obav o budoucnost svých dětí. Na obranu a šíření ateismu se utrácejí vysoké částky, zatímco se země zmítá v krizi a chudobě, řekl. - Tradiční pout' horníků k svatě Anně v Piekarech v Horním Slezsku byla v znamení obrany neděle jako dne klidu. Přišlo jich na 200,000. Hlavním celeb-

Vroucí vzpomínka

Letošního 20. srpna jsme v rodinném kruhu vzpomínali prvního výročí odchodu na věčnost mého drahého manžela, starostlivého otce a dědečka, pana

FRANTIŠKA VOŽENÍLKA býv. mlynářského podnikatele v předválečném Československu.

Narodil se 14. srpna r. 1905 v Československu a zemřel 20. srpna L.P. 1985 v U.S.A.

Jeho tělo odpočívá na hřbitově Královny nebes v Hillside, Il.

Výroční zádušní mše sv. za spásu jeho duše bude obětována v sobotu 30. srpna 1986 v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero (2414 S. 61st Ave.) v 6:15 hodin večer.

Děkujeme všem, kdo si na něho v upřímné modlitbě vzpomenu s námi.

MANŽELKA S CELOU RODINOU

rantem a kazatelem byl kard. Macharski z Krakova. Na adresu vlády opakoval slova papeže Jana Pavla II.: Nemějte strach z Krista! Církev neusiluje o moc, je ve službě člověka, proto vláda nemusí z ní mít strach.

Sov. svaz. — K 7. červnu bylo obětí neštěstí v atomové elektrárně v Černobylu 27. Podle názoru amerického chirurga Galeho, odborníka na operace kostní dřene, jednoho z míst, které je nejvíc poškozeno atomovým zářením, tento počet ještě poroste. Z 19 osob, na nichž operaci vykonal, přežilo jich jen pět. V nemocnici je stále 187 osob, řekl, někteří ve velmi vážném stavu, alespoň u 80 prognóza není příznivá. Na 100,000 osob že je pro nejbližší léta ohrožených rakovinou krve. Ještě 23. června, tj. dva měsíce po neštěstí, píše Pravda, že třeba byl oheň udušen, jeden z černobylských reaktorů vydává radioaktivní záření, které nedovoluje, aby se vrátilo do svých domů 100,000 obyvatel města Pripjat a okolí, kteří byli evakuováni. Z bezpečnostních důvodů dochází k evakuaci i v Bělorusku, vzdáleném několik set kilometrů od Kyjeva.

USA. — IV. národní pout' k Panně Marii v exilu do Lisle, Ill., se bude konat v neděli 12. října. O půl jedné je mše sv. v opatském kostele, s hlavními celebranty arc. N.T. Elkem a opatem Valentinem Skluzáčkem OSB, po ní v klášterním kapitulním sále symposium národní obrody. Pout' skončí pobožností před sochou Panny Marie v klášterní zahradě.

Portugalsko. — Na půl milionu věřících připutovalo na 13. květen do Fatimy, aby modlitbou za mír vzpomněli 69. výročí prvního zjevení P. Marie. Světelný průvod vedl arc. z Laundy v Angole kard. Alexandro de Nascimento, který žije v exilu v Římě. Hlavní poutní mši sv. s ním koncebrovalo dalších 13 angolských biskupů, kteří tak chtěli potvrdit smír mezi Portugalskem a Angolou, bývalou kolonií. Poutní obřady skončily tradičním průvodem se

sochou P. Marie Fatimské a obřadem „Na shledanou“, při němž poutníci mávají bílými šátky a kapesníky soše na pozdrav.

Mad'arsko. — Místní akademie věd a filosofický ústav ve spolupráci s vatikánským sekretariátem pro nevěřící a Papežskou universitou gregoriánskou uspořádají počátkem října v Budapešti mezinárodní studijní symposium na téma „Společnost a mravní hodnoty“. Čestnými předsedy budou kardinálové Poupard z Vatikánu, někdo z Ostrihomi a König z Vídně. Symposia se zúčastní křesťanští a marxističtí odborníci ze Západu a také z komunistického světa. Obě strany přednesou své názory o významu morálních hodnot v současné společnosti.

Israel. — Poprvé od vzniku tohoto státu v r. 1948 ministerstvo pošt vydává známku, která má být uctěním mohamedánů žijících v této zemi. Je na ní zobrazena mešita Al-Jazzar, vystavěna před 200 lety, považovaná za třetí nejvýznamější mohamedánské posvátné místo na území Israele. Ministr pošt prohlásil, že v nejbližší době budou vydány poštovní známky s motivy křesťanů a drůzů.

Polsko. — Katolická církev v Polsku je pevně rozhodnuta hájit neděli jako Den klidu zasvěcený Bohu a bude čelit všem pokusům zavedení pohyblivého pracovního týdne. V tomto duchu se také konala tradiční pout' dělníků a horníků do svatyně Piekary za účasti 200 tisíc věřících. Pout' vedl kard. Macharski; připoměl vládě, že má sloužit lidu, protože církev neusiluje o moc, nýbrž stojí ve službě člověku.

Minulý rok 100 polských misionářů převzalo službu v zámoří. Jak oznamuje polská biskupská konference, bylo to 45 řeholních a 8 diecézních kněží, 7 řeholních bratří, 23 sester, 15 seminaristů a 2 laici. Celkem pracuje ve světě 1444 polských misionářů v misijních oblastech.

Jak to bylo v srpnu 1939? (Pokračování ze str. 1)

Sovětským svazem pro případ, že by Hitler napadl Polsko nebo některou další zemi. Jednání trvala mnoho měsíců. Anglie a Francie podaly sérii návrhů, které kdyby byly uskutečněny, by zaručily bezpečnost Evropy. Za sovětskou stranu vedl nejdříve jednání ministr zahraničních věcí Litvinov, který později padl u Stalina do nemilosti, pak v jednání pokračoval věrný Stalinův sloužící, Vjačeslav Molotov. Západní mocnosti navrhly, aby v případě napadení kterékoliv ze smluvních stran dvě zbývající přišly na pomoc všemi prostředky, které mají k dispozici, a to v nejkrajší době. Podobná pomoc byla nabídnuta i dalším evropským zemím, Polsku, Litvě, Lotyšsku, Estonsku, Finsku, Rumunsku, Belgii, Holandsku, Švýcarsku, Řecku a Turecku. Žádná z velmocí nesměla jednat sama o sobě, žádná nesměla vstoupit na území jiné země bez svolení její vlády. Sověti ze začátku jednání protahovali a zdržovali a navíc vyžadovali od začátku podmínky, na které žádná demokraticky zvolená vláda nemohla přistoupit, protože už nikdy by nebyla volena. Sami definovali agresi tak široce, že by i třeba pronacistický článek v okresních novinách dal Sovětům právo bez svolení vlády země okupovat a vyhlásit nad ní protektorát.

Francouzský ministr zahraničních věcí Bonnet řekl v době, kdy jednání v Moskvě probíhala: „Podepsat navrženou mírovou dohodu, která by byla podkladem pro další vojenskou dohodu, by znamenalo podepsat Sovětům nevyplněný šek, který by si oni vyplnili a proplatili podle svého uvážení.“

V době nacistické hrozby Evropy se tedy Sověti, kteří se vbrzku vybarvili jako další gangsterská velmoc, snažili se získat pro sebe, co mohli, a podle toho prodlužovali jednání.

Ve stejné době Stalin a jeho poddaní navázali tajné styky s nacisty. Dne 17. května 1939 pozval sovětský velvyslanec v Berlíně Astachov, na neformální oběd německého diplomata Schurreho. Jasně mu naznačil, že neexistuje konflikt v zahraniční politice mezi SSSR a Německem, a že není důvod pro nepřátelství mezi oběma zeměmi. Toto byl ve skutečnosti citát ze Stalinovy řeči z 10. března 1939. Pak Astachov naznačil, že existuje možnost uzavření smlouvy o neútočení mezi Sovětským svazem a Německem.

Hitler založil svoji kariéru na boji proti komunismu. V Německu zavřel komunisty do koncentráků během měsíce po uchvácení moci. Založil i *Pakt proti Kominterně*. Jako socialista věděl velmi dobře, co mají ostatní socialisté a komunisté za lubem. Avšak v té době už se na situaci v Sovětském svazu díval trochu jinak. Jak vyplývá ze současných záznamů, jeho úvahy byly založené na faktu, že Stalin během čistek v letech 1936 až 1938 zničil prakticky sovětskou komunistickou stranu i vedení mnoha jiných komunistických stran. SSSR se v té době stal konzervativní zemí s maloburžoázním názorem na umění, který se podobal Hitlerovu, zemi řídit všemocná byrokracie a politická policie. To vše Hitlera přesvědčilo, že *Stalin poznal, že není možné vybudovat zdravou a politicky silnou strukturu na základě komunistické doktríny*. Také Hitlerův ministr zahraničních věcí Ribbentrop prohlásil, že komunismus v Rusku už neexistuje, že jej Stalin zničil, a proto že neexistuje žádná ideologická bariéra mezi oběma zeměmi. Tato úvaha byla pravděpodobně správná už tehdy, a platí v podstatě dodnes, jen s tím rozdílem, že sny Karla Marxe nebyly uskutečněny ani před Stalinem ani po něm, a že podobnost mezi nacismem a komunismem není náhodná, ale logicky ústí z podstaty útlaku bez ohledu na ideologii. Komunismus je nacismem dneška. Takže dva diktátoři se hledali tak dlouho, až se našli a navzájem ocenili. Jednání zvláště v posledních fázích, postupovala velmi rychle. Dne 14. srpna 1939 informoval německý velvyslanec v Moskvě Schulenberg Molotova, že *mezi Ruskem a Německem neexistuje konflikt zájmů, a že ve vztahu mezi oběma zeměmi došlo k historickému obratu*. „Je nutné zabránit tomu, aby se tyto dvě země navzájem nezničily v zájmu západních demokracií.“

Dne 21. srpna poslal Stalin telegram do Berlína, jímž pozval německého ministra zahraničních věcí Joachima von Ribbentropa do Moskvy. Dne 22. srpna sedl Ribbentrop do letadla, a dne 23. srpna v poledne byl v Moskvě. Jednání začalo během hodiny. Stalin souhlasil se všemi Hitlerovými návrhy. Projednávání nejasných bodů trvalo pouze tři hodiny. Hitler Stalinovi zaručil, že podle své úvahy může kdykoliv obsadit baltické země, Finsko, část Polska a Rumunsko, zároveň mu i zaručil odbytí surovin a nafty.

Když skončilo vlastní jednání

Stalin vlastnoručně naléval šampaňské. Radovánky trvaly až do čtyř do rána, kdy německá delegace odjela z Kremle. Ribbentrop odletěl z Moskvy 24. srpna v 1:20 odpoledne. Smlouva byla ratifikována Nejvyšším sovětem dne 31. srpna 1939. Dne 1. září, zcela podle plánu nacisté napadli Polsko. Začala druhá světová válka.

***

Pozn. redakce: K tomu správnému konstatování, že „podobnost mezi nacismem a komunismem není náhodná, ale logicky ústí z podstaty útlaku bez ohledu na ideologii“, - a že „komunismus je nacismem dneška“ - je třeba dodat, co všichni znalci dějin filosofie už dávno vědí, ale o čem se ani v západním tisku a tím méně v komunistickém nikdy nepíše. Nacismus a komunismus jsou dokonce rodilí bratři. Oba mají své kořeny v německých filosofech Hegel a Feuerbach, z nichž Marx všechny své teorie vyzdímal - (i tu o náboženství, že je opiem lidu) - Engels Marxe financoval a Hitler do stejných teorií za pomoci svých nohsledů navíc přimíchal Nietschovu bláznivou vidinu o „nadčlověku“, kterého chtěl vypěstovat z germánské arijské rasy. Marxisté chtěli zase vypěstovat „socialistického člověka“, který dá přednost kolchoznímu traktoru a komunistické straně před upřímnou láskou k děvčeti. A na tohle všechno by bývali mohli snadno přijít všichni páni politici jak na Západě, v USA i u nás, kdyby si bývali zavčas prostudovali - když už neměli čas na ty německé filosofy - tak alespoň poměrně krátké encykliky papeže Pia XI. proti nacismu, komunismu a fašismu. Ovšem, jak vysvitá z dnešní denní praxe, chce se člověku zdát, že si je řádně dosud neprostudovali ani někteří naši páni biskupové. Jinak by už byli - alespoň v USA a v Kanadě - ze samozřejmé křesťanské solidarity s trpícími věřícími v komunistických režimech dávno napsali společný pastýřský list nejen proti nukleárním zbraním, ale také proti sociální diskriminaci angažovaných věřících v zemích pod sovětskou nadvládou s energickým požadavkem zachování všech základních lidských práv, chce-li SSSR a sovětský blok vůbec se Západem obchodovat. Nechtějí-li tomu v Moskvě rozumět, Západ pro ně prostě nic nemá a spíše se bude věnovat Jižní Americe, Africe a Asii, aby se tam urychleně dostali lidé z bídy a tak přestali mít zájem o lživé sliby mezinárodního komunismu.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

MacCormac Junior College

MacCormac College
OFFERS INTENSIVE
ENGLISH CLASSES

Many people today want to go to college to study for careers in Business, Travel, Commercial Art, Word Processing or Law related programs but do not have the English skills. At MacCormac College, students can first study classes in intensive English and in a very short time be prepared to study career classes full-time. If students do not know any English in only 15 months their English can be at college level. If they know some English, they can progress even faster.

The intensive English program is offered both during the morning, afternoon and evening. At the end of the career programs MacCormac's placement office will assist students in finding full-time employment. This placement service is lifetime.

MacCormac College is a not-for-profit college so all financial aids are available. There is still time to apply for both state and federal grants. MacCormac has financial aid workshops which will assist students in obtaining scholarships which can totally cover the cost of their education.

Call 922-1884 for more information or visit the college, located in downtown Chicago, at 327 South LaSalle Street.

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dotknut zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Kamenolom Páně.

V pondělí 16. dubna odletěl kardinál Trochta do Československa. Před svým odletem, na otázku, zda předvidá nyní nějaké zlepšení náboženské situace, odpověděl, že pro něj samého zveřejnění jeho jmenování kardinálem bude znamenat jen další zhoršení podmínek pro pastorační v diecézi. A nemýlil se.

Poslední rok života kardinála Trochty byl stále rostoucím utrpením. Jeho zdravotní stav se neustále horšil. Srdece vypovídalo a zvlášť zrak se kalil stále víc a více. Bylo zřejmé, že bude nutno se rozhodnout pro operaci.

Horší bylo však utrpení mravní. Musel znovu téměř nečinně přihlížet, jak církevní tajemníci odpírají státní souhlas horlivým kněžím, nebo jim neustále mění farnosti; jak nedovolují, aby se jim ze zahraničí darem posílaly auta, aby mohli zastat pastorační práci ve svých pěti nebo deseti farnostech; jak je znemožňován náboženský život ve farnostech soustavnou ateistickou propagandou, již nelze čelit; jak jeho pastýřské listy jsou zabavovány; jak se rozpadávají neopravené kostely a farní budovy; jak se z uměleckých církevních památek stávají skladiště a garáže; jak ubývá kněží a na nový dorost není naděje.

Kardinál Trochta se stále častěji uchýlil do své domácí kaple k modlitbě a rozjímání. Stále častěji bylo vidat v jeho ruce jeho vlastně vyrobený růženec. Byla to jediná památka, kterou si přinesl z doby svého pobytu v koncentracím táboře Mauthausenu. Na motouzi udělal uzly a svázal jej. Na uzlech nalepil kuličky uhněteného chleba. Chléb ztvrdl a růženec byl hotov. Kardinál Trochta sahal po něm ve chvílích nejtěžších.

Často vzpomínal kardinál Trochta na léta prožitá v utrpení, zvláště na těžkou práci v kamenolomu ve vyhlazovacím táboře Mauthausenu. Snad to bylo pod vlivem těchto myšlenek, když jednou v rozhovoru někdo označil jeho diecézi ve vzletné biblické mluvě jako »vinici« Páně, kardinál Trochta s trpkým úsměvem, ale vtípem mu vlastním, který ho nikdy neopouštěl, odpověděl: »Ale kdepak vinice! Tak ještě kamenolom Páně, to ano!«

V této souvislosti je nutno poukázat na jeho poslední pastýřské listy, které policie zabavila. Tragicky se v nich odráží celý bezmocný bol pastýře, který marně upozorňuje na situaci, z níž není východiska. Přinášíme je v plném znění v Přílohách č. 24, 26, 27; str. 409, 419, 423. Stojí za přečtení!

O velikonocích 1972 se měl číst v kostelích pastýřský list kardinála Trochty, který vyzývá věřící, aby přispěli almužnou na opravu svých kostelů a zabránili tak zároveň i kulturnímu zničení severních Čech.

»Nemohu se přece smířit s myšlenkou, že severní Čechy, za něž jsem i já ve svědomí odpovědný, by se měly jednou stát krajem, kde bude upomínat na naši velkou křesťanskou minulost jen několik oděných skladišť a garáží, ve které bude proměněno - z ekonomických důvodů - těch málo dnes ještě ne zcela rozbořených kostelů, zatím co se stále rozrůstá dopravní síť, využívá se s vypjetím sil energetických zdrojů a denně přibývá kouřících se komínů a odvodních rour chemických továrenských komplexů. A to vůbec nemluvíme o rozbořených kaplích, zrušených hřbitovech, zničených sochách, pomnicích svatých, obrazech, nebo křížových cestách.«

Kardinál Trochta zde správně upozorňuje na úzký vztah mezi pracovní morálkou člověka a jeho kulturním a plně lidským prostředím. Jsou to především duchovní hodnoty, které dnes člověku scházejí a jež on nutně potřebuje.

»Nemohu si také dobře představit, jaké pracovní morálky by mohl být schopen člověk, který žije na uměle zúžené základně takové duchovní pouště. Myslím si totiž, že nezájem o kulturní hodnoty, který se dnes povážlivě rozšiřuje, je úzce spjat s nezájmem o život politický, hospodářský a společenský vůbec, poněvadž všechny tyto sektory lidské

činnosti jsou vlastně jako spojené nádoby; nemohou se od sebe oddělit bez velkých škod pro celou společnost.

Lidé potřebují k životu - má-li se ovšem jednat o skutečně lidský život - mnohem více než jenom to, co doveudou vyrobit moderní stroje. Každý technický pokrok přispívá ovšem i k pokroku lidské společnosti, ale tato potřeba především Pravdu, Lásku, Krásu. - To jsou ale hodnoty, které nelze vyrobit na běžícím pásu.«

Je pravda, že Církev hájí především nadpřirozené hodnoty, ale je zde i jako ochránkyně a strážkyně lidské kultury.

»Kněz nedostává od Boha duchovní povolání a nestuduje dlouhá léta teologii jen proto, aby udržoval rozpadající se církevní budovy. Církev Kristova vznikla mnohem dříve než zdivo Božích chrámů a bude existovat i po nich. Ji záleží především na živém člověku, to značí, chce, aby lidé byli žijícími a nikoli rozbořenými chrámy Ducha Svatého, který je Duchem pravdy, lásky, moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, zbožnosti i hluboké bázně Boží. Tyto hodnoty jsou největší.

Církev Kristova nemůže nečinně přihlížet k úpadku žádné kulturní hodnoty, poněvadž miluje člověka celého, jak byl stvořen, a ví, že každá ztráta jeho kulturních hodnot se vymstí nejen na celém národě, ale i na jejím vlastním poslání pomáhat člověku v jeho celkovém vývoji.«

Tytéž myšlenky bychom mohli nalézt v pastýřském listu, napsaném kardinálem Trochtou 1. dubna 1973 před svým odjezdem do Říma. Vybízí věřící k důstojnému chování při bohoslužbách a prosí o almužnu na opravu své vlastní katedrály, která se rozpadává.

V sobotu 12. května 1973 vydal kardinál Trochta pastýřský list o kněžských povoláních. Jakýsi druh duchovního testamentu. Kardinál Trochta chtěl, aby o Světovém dni modliteb za kněze, který se slavil v neděli 13. května, křesťanská veřejnost si uvědomila, jak duchovně vyprahlá je tato »vinice« Páně, čili, jak nadlidsky těžká a téměř úplně bezvýsledná byla za posledních 25 let jeho práce v tomto »kamenolomu« Páně.

Duchovní povolání potřebuje, říká kardinál Trochta, vhodné prostředí a vhodnou půdu. »Je-li ale tato půda kamenitá, vyschlá, udupaná, nebo plná plevele, žádnou úrodu od ní nemůžeme očekávat, i kdybychom tam zasévali ta nejvzácnější semena ... Žádný rozumný hospodář nebude zasévat do tak nepříznivé a nepřipravené půdy. Podobně i náš nebeský Hospodář nedává vzniknout vzácným povoláním k duchovnímu a kněžskému stavu v prostředí, které je tak nepříznivé, že by zničilo tato povolání dříve, než by se mohla ujet, zapustit kořeny a vyžrát.«

Kardinál Trochta vysvětluje dále, v čem spočívá tato kamenitá půda v jeho diecézi: opuštěné farní osady se přestaly modlit, rodiny dávají špatný příklad, farníci si kněží neváží a je opouštějí.

Jak obsah, tak i celkový tón tohoto důležitého historického dokladu je při nejmenším pozoruhodný. Není divu, že i tento poslední pastýřský list kardinála Trochty byl policií zabaven.

Poslední sbohem dobrého pastýře: »Modlete se!«

Kardinál Trochta se nemýlil, když před svým odjezdem z Říma předvídal, že se jeho osobní situace zhorší. Z litoměřického biskupa, z jeho vlivu a činnosti, měly stranické a politické úřady strach. Zabránily jeho jmenování na pražský arcibiskupský stolec, ačkoli to bylo přáním Sv. otce Pavla VI. Jmenování kardinálem zvýšilo pak jen obavy a ostraživost úřadů. Svědčí o tom nejen zákaz čtení jeho pastýřských listů, ale i zákaz sloužit mši sv. u hrobu bl. Zdislavy, kam se chtěl v květnu 1973 vydat na pouť, jakož i zákaz sloužit veřejně mši sv., když byl na podzim na léčení ve Františkových lázních.

Začátkem roku 1974 zhoršil se otcí kardinálovi zrak na tolik, že operace se stala nezbytnou. Musel proto odříci účast v Římě na zasedání Sekretariátu pro nevěřící, jehož byl členem; a rovněž odříci programovanou přednášku na Katolické univerzitě v Miláně, kam byl pozván. Kardinál Trochta byl operován na očním oddělení pražské nemocnice, známé pod jménem »Bulovka«. Operace dopadla jen z části dobře; byl nutný ještě jeden nový zákrok. Na lůžku bolesti se modlil, obětoval za své drahé, spojen s utrpením Ukřižovaného.

Přišli jej navštívit jeho kněží a hovořili o tom, že velikonoční obřady v katedrále budou zas ještě probíhat pod je-

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill.- 2414, S. 61st. Ave.

ho vedením. Kardinál Trochta odpověděl: »Božího Hodu se nedožiju; nanejvýš ještě tak na Velký Pátek obejmú kříž a s ním padnu.«

Ve středu 27. března se kardinál Trochta vrátil z nemonice do Litoměřic. Lékaři předepsali klid a odpočinek. Velkou obětí bylo pro otce kardinála, že už nemohl pracovat jak dříve. Několik dní před svou smrtí při diktování dopisu se najednou zastavil a řekl: »Na to právě oko nevidím skoro nic. Bude to teď pro mne dvakrát těžší. Ale to nevadí, jedeme dál!«

Kardinál Trochta pracoval dál přes všechny obtíže a bolesti. Konal svou povinnost až do posledního dne s láskou pastýře, který své ovečky opravdu miluje a pro ně se obětuje. Padl skutečně na poli práce, jako pravý syn sv. Jana Boska, věren svému heslu; které si zvolil při svém biskupském svěcení: »Práce - Oběť - Láska«.

V pátek 5. dubna o půl dvanácté přijel z Ústí církevní tajemník Dlabal, aby přiměl kardinála Trochtu k souhlasu pro přemístění některých horlivých kněží. Již za kardinálovy nemoci v březnu byl odňat sedmi kněžím litoměřické diecéze státní souhlas, nutný v Československu k vykonávání kněžských funkcí, protože projevovali přílišnou pastorační horlivost a přestupovali přesné pokyny úřadů ohledně náboženských styků s věřícími, zvláště s mládeží.

Nemocný kardinál Trochta vyložil klidně své důvody k nesouhlasu a neschválil nespravedlivé požadavky církevního tajemníka, i když tento, v podnapilém stavu, kardinálovi vyhrožoval, tykal, sprostě nadával a protáhl »rozhovor« až do půl šesté hodiny večer.

Kardinál Trochta, zcela vyčerpan, odebral se pak do svého pokoje. Ráno 6. dubna zastihla ošetřující sestra otce kardinála ještě spícího. Když přišla znovu v 8 hodin, našla jej již v bezvědomí, ze kterého se neprobál. Zavolaný lékař nařídil převoz do litoměřické nemocnice. Veškerá lékařská péče byla ale marná. Otec kardinál byl zaopatřen a po několika-hodinovém smrtelném zápase ve čtvrt na čtyři odpoledne zemřel. Zdá se, že to byl výron krve do mozku, který ukončil jeho život.

V pokoji, kde otec kardinál často dlouho do noci pracoval - snad i onen večer před svou smrtí -, našel se jeho vlastnoruční náčrt kázání, nebo pastýřského listu o nastávajícím Svatém roku, který se připravoval. Přinášíme jej v Přílohách č. 29, str. 432.

Poslední jeho slova, která jsou tam napsána: »Buďte vytrvalí v modlitbě«, jsou ideálním odkazem zemřelého otce kardinála svým věřícím; jsou jeho poslední sbohem diecézi, kterou miloval. Ve vytrvalé modlitbě ukazuje také kardinál všem křesťanům v Československu způsob, jak přežít přítomné i budoucí pronásledování.

(Pokračování příště)

Relics of the Prague spring

By Jackson Diehl

PRAGUE - One of the most talked-about cultural events of the year here was the unofficial release of a stunningly frank autobiography by Bohumil Hrabal, Czechoslovakia's most colorful and enigmatic writer.

The work by the 72-year-old master, titled „Alleyway“, has seemed to confirm the vitality of literature in this East Bloc country.

In the final installment of a three-part life story, Hrabal recounts his horror at the 1968 Soviet-led invasion of the country, his struggles to continue his work and his peculiar fear of contact with his own readers.

The circumstances of the book's release have shown the plight of writers under Prague's hard-line government. Hrabal, a writer barely tolerated by cultural authorities, was barred from publishing his book officially.

When it appeared as a samizdat, or self-published typescript, circulating from hand to hand, police made the author issue a letter disowning the manuscript asking that it be suppressed.

It is not unusual for a leading Czech literary critic to spend an hour enthusiastically explaining Hrabal's work and the debates it has sparked in literary circles, then to plead that his name not be mentioned in the West.

„Otherwise the police will come to me and want to know how I saw the manuscript“, one critic said recently after such a discussion. „It's become a dangerous book to read“.

Although the censorship and repression Hrabal inspired are familiar to writers around the East Bloc, Czechoslovakia's authors seem to be engaged in a struggle of exceptional severity and significance.

Eighteen years after the brief „Prague spring“ of political and cultural liberalization was crushed by Soviet intervention, the talented generation of writers it encouraged remains a rare surviving legacy.

At the same time, the dogmatic cultural policies of Communist Party leader Gustáv Husák have seemed to choke off the development of younger authors and to isolate the '60s generation in a nether world increasingly narrowed by retirement and emigration. Of about 100 leading authors banned after 1968, only about 50 continue to write inside the country, Czechoslovak experts estimate.

„There's been a catastrophe

for Czech literature,“ said the critic, himself banned from official publication. „Basically in the last 18 years no good new talent has appeared. At the same time, many of the great voices of the '50s and '60s have emigrated or been stifled, at least for the majority of Czech readers.“

Several leading writers of the '60s generation, including Milan Kundera and Josef Skvorecky, left the country in the early 1970s and have since established themselves as authors in the West.

For those who remained, the emigres and their work provoke an uncomfortable comparison of the two alternatives for writers since the 1968 Soviet invasion - remaining here and publishing without official permission, or emigrating.

„It so happens that life often presents you with a choice between two kinds of suffering, two forms of nothingness, two varieties of despair,“ wrote Ivan Klima, one writer who remained in Prague, in one of his stories.

„Those who left are in a very different situation from us here,“ he added in an interview. „To some degree we have been alienated from them.“

Kundera, in particular, stirs strong emotions among Prague-based writers, most of whom are strongly critical of the picture of Czechoslovakia and the writing style in his recent work.

„He writes entirely for the foreign public. He does not express the real experience of this country“, said Ludvík Vaculík, an essayist and novelist. „He is very clever and knows how to write literature that will be successful in the West, so that is what he does.“

Indeed, while Kundera's work has been praised and widely reprinted in Western countries, many Czech writers barely subsist in Prague on small royalties from publishers in West Germany and Sweden who publish their books.

There are now emigre Czech publishing houses in Toronto, London and Cologne, but these are more important for the Czech-language copies of books they smuggle into the country than for the fees they provide.

Vaculík completed a long novel several years ago called „Czech Dream-book“. It has been called a master-piece by some critics but has never appeared in a full translation or gained notice in the West.

Communist authorities have made some concessions to the banned but renowned '60s group. Authors outlawed at home but published in the West

encounter no obstacles in transferring their earnings to Prague or spending them in state shops.

The most successful, such as playwright Vaclav Havel, drive luxury cars and live far better than the average professional.

The most unusual case is Hrabal, whose eccentric character and brilliance as a writer have encouraged a special, if erratic, patronage by the authorities.

Like the poet Jaroslav Seifert, winner of the 1984 Nobel Prize for literature, Hrabal is an author rarely translated and little known in the West but universally regarded as a master by Czech writers and critics.

He is the author of more than 15 novels, including „Closely Watched Trains“, and Czechoslovaks contend that his inventive use of language and precise, lucid manner of describing the fantastic rival the work of countrymen Franz Kafka and Jaroslav Hasek.

Evidently in deference to such talent, and Hrabal's popularity, authorities sought out the author in the mid-1970s and offered to resume publication of his books in exchange for a public „self-criticism“.

To the outrage of some of his admirers, Hrabal agreed to the arrangement and accepted extensive censorship prior to the official publication of several works that had been available only in underground type-script editions.

At the same time, Hrabal has remained uncompromising in his depiction of working-class life and celebration of nonconformist characters, flouting the conventions of „socialist realism“ followed by most officially published Czech writers. He has also continued to release the unexpurgated versions of his books for samizdat circulation, infuriating publishing houses and police.

Until now, this unconventional practice has made Hrabal the only Czech author of his time able to transcend the polarization of communists and artists and communicate with a broad public.

Yet colleagues here have predicted that even this special exception may be canceled following circulation of the new autobiography.

„This book will certainly never be published here, and perhaps now no other book by Hrabal will come out,“ said one fellow writer. „Hrabal went too far for the authorities this time, because he was totally objective and honest about his life here.“ (Diehl writes for the Washington Post.)

ST. WENCESLAUS DAY

A Committee Organized of Czech Catholics in Greater Cleveland to Commemorate the Feast of Saint Wenceslaus.

Dear Friend:

The Annual Observance of St. Wenceslaus Day, sponsored by the Czech Catholics of Cleveland, will be held on Sunday, September 28th, 1986. This will be the 63rd Anniversary Year of this celebration, honoring our Patron Saint and King of Bohemia.

The Day's program will begin at 4:45 P.M., with a Slavic Mass of Christian Joy at St. Wenceslaus Church, 17825 Libby Rd., Maple Heights, Ohio. His Excellency, Most Reverend A. Edward Pevec, Auxiliary Bishop of Cleveland, will be the Celebrant.

The Civic Program will be held immediately after the Mass, in the Gym/Auditorium, starting with a full-course Buffet

Dinner, followed by a Program, and Dancing to the music of the Joe Beno Orchestra.

This year's Guest Speaker will be Rev. Peter Esterka, Professor at The College of St. Catherine, St. Paul, Minnesota, and Vicar for the United States and Canada of Bishop Jaroslav Skarvada, Bishop of Czechoslovakian Catholics living in diaspora. His topic will be, „The Faith in Czechoslovakia.“

Our Host for this annual event is Rev. Monsignor Joseph C. Heruday, Ph.D., Pastor of St. Wenceslaus Parish.

Dinner tickets for this celebration are \$10.00 per person, BY ADVANCE RESERVATION ONLY. Tickets will NOT be sold at the door.

The Committee wishes to thank you in advance for your generosity and kind cooperation.

Sincerely yours,

St. Wenceslaus Day Committee
Michael Koneval, President
662-7645

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

INFLATIONARY PROSPECTS

All the signs seem to be pointing toward another inflationary period with prices rising across the board. Inflation, by definition, is an increase in the quantity of money and credit.

Consider monetary policy over the last few years. In 1982, the money supply increased by 8.8 percent. The following year it rose by 9.8 percent. In 1985 money supply grew by 11.9 percent. Obviously, we have been

inflating.

Most people understand that inflation generally means higher prices. Why hasn't this inflation been translated into a higher price level for goods and services? For several reasons.

First, there is a time element involved, a lag factor. Generally speaking, it takes about 12 quarters, or three years, for inflationary policies to make themselves felt through higher prices.

However, other factors have contributed to holding prices down. Such things as our long-running 7 percent unemployment rate, taking pressure off wage rates. Then there is the depressed condition of U.S. agriculture, which has tended to hold food prices lower. The relatively high value of the dollar, making imports less costly, has also contributed to holding prices down.

These factors, however, will not last long. When they no longer

figure in the monetary equation, the increases in the money supply over the last four years will begin to make themselves felt in the rising price level.

In 1979, 1980 and 1981 we experienced very high rates of inflation: 11.3, 13.5 and 10.4 percent respectively. Since that time increases in the Consumer Price Index have hovered around 4 percent per year.

Because of this tremendous decrease in the rate of inflation, there is a tendency for many to believe the problem has been solved. As pointed out above, however, it has not.

This becomes quite clear when we consider what a 4 percent per year rate of inflation has meant to us. We can see this by comparing consumer price indexes. At the end of 1981, the Consumer Price Index was 281.5. As this is written the latest index published is for March at 326.0.

When we do the calculations to convert the CPI's to purchasing power

of the dollar, we find that in just four years with only a 4 percent inflation rate, the value of the 1967 dollar, upon which the CPI is currently based, has dropped from 35.5 cents in December 1981 to 30.7 cents in March of this year. This means that we have lost nearly 15 percent of the purchasing power of our dollar during this period.

Thus, even though we are certainly much better off than we were five or six years ago when inflation averaged about 12 percent annually, we aren't out of the woods. Loss of 4 percent a year in purchasing power is surely better, but it isn't good enough.

We must create a monetary system which will remove the tendencies to inflate, and we will never accomplish that until we return to monetary freedom. We will comment on why this is necessary and how it can be brought about later, but for now, we'd like to continue to spotlight why we suffer from inflation.

LOSING THE WAR OF IDEAS IN EASTERN EUROPE

The U.S. is in danger of losing the war of ideas in Eastern Europe. Unless Congress can appropriate \$22 million in emergency operating funds by October 1, Radio Free Europe (RFE) and Radio Liberty (RL) - two of the Free World's most important weapons in the war of ideas - may stop broadcasting. The loss of these two stations would remove an important barrier to Soviet efforts to extin-

guish the flame of liberty behind the Iron Curtain.

Over 50 million people in Eastern Europe and the Soviet Union listen to Radio Free Europe and Radio Liberty every week. The stations function not as propaganda organs for the U.S. but as alternative sources of information for people who would otherwise have almost no source of news but the censored, state-controlled broadcasts of Moscow and its satellites. Inhabitants of Soviet bloc nations listen to

RFE and RL because they know these stations broadcast the truth - a precious commodity in totalitarian lands.

During the news blackout imposed by Soviet authorities in the days following the Chernobyl nuclear disaster, for example, RFE and RL provided the people of Eastern Europe with their primary source of information about the incident. The stations' rapid dissemination of knowledge about Chernobyl caused people to demand information from local authorities, forcing the Soviets to go public with news of the incident. Radio Free Europe and Radio Liberty are at peak levels of popularity, while the credibility of the communist government media has suffered drastically. RFE and RL won a significant victory for the West in the war of ideas.

These priceless symbols of freedom are now threatened - not by incessant Soviet attempts to jam the broadcasts but by the declining value of the U.S. dollar coinciding with the budget-cutting atmosphere in Washington. Located in Munich, RFE and RL must pay nearly two-thirds of their operating costs in West German marks. When Congress appropriated funds for the stations' fiscal year (FY) 1986 operations, the exchange rate was 3.08 marks to the dollar; today, the dollar is only worth about 2.17 marks. The dollar's fall means that RFE and RL face a shortfall

of some \$22 million in their \$100 million operating budget. Already hit with a reduction in operating funds mandated by the Gramm-Rudman-Hollings bill, Radio Free Europe and Radio Liberty will run out of money by the beginning of October.

Congress is now considering an emergency supplemental appropriation that would keep RFE and RL on the air through the rest of FY 1986. The problem is that the measure is part of a bill that is generally opposed by the Reagan Administration. If the White House vetoes the bill, the stations will be forced to cut back programming dramatically or cease broadcasting altogether until funds are appropriated, which could be as late as the beginning of FY 1987, or October 1, 1986.

Even if they survive until that point, the existence of Radio Free Europe and Radio Liberty still will be threatened. To comply with the budgetary restraints imposed by Gramm-Rudman-Hollings, the Senate Budget Committee has proposed further cuts in the RFE and RL operating budget and has also scaled back plans to rehabilitate and upgrade the stations' transmitting facilities.

The U.S. must not allow

budget-cutting efforts to destroy one of its most cost-effective weapons in the war of ideas. The information heard over RFE, RL, and the Voice of America is so threatening to totalitarianism that the Soviet Union spends between \$750 million and \$1.2 billion per year to jam foreign language broadcasts. Such efforts offer proof of the power of such programs to influence the people living behind the Iron Curtain. Soviet technological advances eventually will allow successful jamming of the radio signals coming from the outmoded equipment in Munich. For what, to Washington, is a negligible cost, RFE and RL can be given state-of-the-art technology that will allow them to overcome Soviet jamming far into the future.

Ideas are as important as actual weapons to the West's defenses. U.S. strategic interests are served by the broadcasts of RFE and RL because they provide support for millions of men and women, such as the members of Solidarity, who yearn to cast off the shackles of communist oppression. Silencing the voice of freedom in Eastern Europe would cost the West far more than the dollars saved.

Timothy Ashby, Ph.D.
Policy Analyst

FAMILY MINISTRIES

ARCHDIOCESE OF CHICAGO

Rev. George J. Rassas,
Director

INVITATIONS FOR THE ANNUAL ARCHDIOCESAN GOLDEN WEDDING ANNIVERSARY

CELEBRATION are now being sent to 800 couples celebrating their 50th anniversaries during 1986. Cardinal Bernardin will celebrate with the jubilarians at a special 3 p.m. Mass on Sunday, September 7 at Holy Name Cathedral, State and Superior Streets.

Formal invitations as well as tickets will be sent to the jubilarians to insure seating. Couples interested in attending this celebration may contact the Archdiocesan Office of Family Ministries at 751-8351.

Father George Rassas, direc-

tor for Family Ministries for the Archdiocese of Chicago, observed, „In this day of temporary or shallow commitments in so many areas of life, it is a strong and beautiful witness to the sacrifice and challenge of married living and family life to see so many couples come and give thanks to the Lord for his strength and help during happy and difficult times spanning half a century.”

He continued, „Much can be learned from the wisdom, faith and dedication of these couples who celebrate their golden anniversary. Their wealth is in the lived experience of the richness of Jesus' commandment, „Love one another as I have loved you.”

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233